
S E V G İ L İ OKUYUCULAR

DÜNYA ÜZERİNDE maddenin etkisi hiç olmadığı kadar katlanarak artmaya devam ediyor. Zihinlerimiz üzerindeki bulanıklık, bu cazibenin yaratmış olduğu döngüler sonucu yoğunlaşmış durumda. Kendimizi kaptırarak bitirdiğimiz günler giderek artıyor. Hep aynı çember içinde dönüp durduğumuz döngülerimiz çoğalıyor. Tüm bunların aşılması için baskılar hem yataydan yaşam düzleminden hem dikeyden varlık düzleminden basıncını artırmış durumda.

Zaman zaman ne istediğimizi, hayattan ne beklediğimizi unuttuğumuz anlarda ise yaşamın getirmiş olduğu şokların etkisi altında kalıyoruz. Bu şokları üzerimize çekiyoruz çünkü içinde olduğumuz uykudan uyanmanın ve yola koyulmanın zamanı geldi de geçiyor. Sızlayan vicdanlarımız içsel çalar saatlerimiz gibi uyanma vaktinin geldiğini bize hatırlatıyor ama uyanmadan önceki o uykunun tatlı cazibesi her yandan bizi sarmış durumda.

İnsanlık olarak uyanışın eşiğindeyiz... Tatlı uykumuzdan uyanmaya direnip durmaktayız. Sıcak yatağımız, mevcut anlayışlarımız bizi yataktan kalmaktan alıkoyuyor. Hem uyanmamız gerektiğini biliyoruz hem de "bir beş dakika dercesine" uykuyu halini uzatmaya çalışıyoruz.

Oysa planlar yapıldı, sistemler hazırlandı. Yeni bir dönemin, yeni enerjilerinin akışının kapımıza dayandığını biliyor ve hissediyoruz. Bilinenin deneyimlenmesine ramak kaldı. Bilmek ve yapabilmek...Varlığımızın bildiğini yaşamımıza geçirebilmek... İnsanlık olarak yüzyıllardır bu mücadele içinde değil miyiz? Peki, bu anlarda yol göstericimiz ne olacak? Bizi bu uykuyu halinden ne çıkaracak? Fiziksel anlamda içinde kaldığımız, bizi öğüten cendere işini ne zaman tamamlayacak? Sorular çoğaldıkça çoğalıyor. Cevaplar ise kendi varlığımızda biliniyor. Sadece yapabilmek... Bunu da hatırlayarak, fark ederek, uygulayarak, yaşamın getirdiklerini es geçmeden irdeleyerek, görünenin arkasındaki görünmeyeni bulmaya çalışarak, yüce ruhsal sistemlerin yaşamdaki fısıltılarına kulak vererek yapabileceğiz.

Şimdi uyanma zamanı. Uyanmak için de bilgilenme zamanı.

BİLYAY Akademi sınıflarını Kasım ayında açıyor. Yeni eğitmenlerle, yeni programlarla Yeni Çağın ihtiyaçlarına daha çok cevap ve uyum bulabildiğimiz yeni bir dönem başlıyor. Bilgiyi paylaşmak, deneyimi birlikte yaşamak ve birlikte uyanışı yakalamak üzere sizleri bekliyoruz...

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Evren POZAN

Grafik Uygulama

Nur ÖZBAĞ

Kapak

Ferda GÜRSOY

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi

Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.

Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi

No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

EKİM 2010 Sayı: 609 Cilt: 51

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.

<http://www.bilyay.org.tr>

<http://www.ruhvemadde.com>

e-mail: bilyay@bilyay.org.tr

info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli) 500 USD

Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD

Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD

İç Tam Sayfa 150 USD

İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Realite–Düalite'den Tek'liğe** Ergün Arıkdal
- 9 **Müteal Şuur ve Tesirler**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 10 **Kişisel Gelişimimiz İçin Bir Yol: Psikosentez** Nursemin Akkaş
- 15 **Ruh Varlığı Global Bir Varlıktır** Ergün Arıkdal
1. Bölüm
- 16 **Bir Sevgi Yanıtı** Eva Selhub
- 24 **Niyetin Gücü ve Başkasının Yerine Enerji Psikolojisi**
Teknikleriyle Çalışmalar Dr. İnci Erkin
2. Bölüm
- 30 **Önsezilerin Bilimi** Larry Dossey
2. Bölüm
- 38 **Beden Aurasının İşlevleri** Ali Karaca
- 42 **Duyularla Doğrulan Dünya: Pozitivizm ve Teknoloji**
Doğrultusunda Us ve Varlık Durumuna Bakışlar Ayтуğ A. Şentürk
1. Bölüm
- 51 **Kuantum Fizığının Garip Dünyası**
- 56 **Bilgi Hakkında**
Tebliğ
- 58 **Geçmiş Yaşamların Hatırlanması** Lisa Miller
- 63 **Etkinlikler**

REALİTE

Düalite'den
Tek'liğe*Ergün Arıkdal*

DÜALİTE ya da ikilik, her şeyin bir arkası bir önü, bir düzü bir tersi, bir sağı bir solu, siyahı ve beyazı, uzunlu ve kıyası, doğrusu ve yanlışı vardır, tarzında iki zıt unsuru ifade eden bir terimdir. Taoizme göre bu Yin ve Yang'tır. İslama göre Hayır ve Şer'dir. İyi ve kötü, güzel ve çirkin, Melek ve Şeytan; bunlar en çok kullandığımız ikiliklerdir. Düalite dendiğinde, varlık dediğimiz her şeyin iki enerjiden, yani pozitif bir enerji ile negatif bir enerjinin bir arada olmasından meydana geldiği, böylece üçüncü bir varlığın, bir eşyanın meydana geldiği ifade edilir. Aklınıza gelebilecek her şey, örneğin odanızı aydınlatan elektrik ampulünün de bir düalite içerisinde olduğunu unutmayın. Ampulün şasi dediğimiz negatif bir kısmı var, bir de aktif enerji taşıyan kısmı var. Bunlardan birinden biri olmadan bir aksiyon, varlık teşekkül etmez; varlık, o lambanın içerisindeki ince kıvrımlar halindeki telin kendisine gelen enerjiye gösterdiği dirençten dolayı ısı yayar hale gelmesinden oluşur. Görüldüğü gibi, düalite şarttır; birinden biri olmadığı zaman enerjiden bir ısı, bir ışık meydana gelmesi mümkün değildir. Vücudumuz da aynı şekilde, düaliteler içerisinde çalışır ve bizde enerjiler meydana gelir.

Evet, dünya ancak bu ikili denge sistemi içerisinde mevcuttur, ancak bilimin yaptığı gibi, bu dengeyi oluşturan unsurları analitik bir tarzda, birini diğerinden ayırarak incelersek, zannederiz ki düalite var; halbuki düalite yoktur. Şuna pozitif değer buna negatif değer, bunlar iyi tarafı, bunlar kötü tarafı diye ayıran bilimin indirgemeci alışkanlığıdır. Halbuki analitik bir araştırmacının siyah ve beyaz diye ayırdığı renk, aslında tek bir rengin belirli konsantrasyonda titreşim halinden meydana gelmiştir. Belirli sayıda titreşim olduğunda siyah, yüksek frekanslı bir hale geldiğinde ise beyaz olur.

Aynen bir kumaşın tersi yüzü gibi, düalite de esasında bir birliktir, ünitedir. Birlik içinde

ikilik, ikilik içinde üçlük vardır. Bütün bu rakamlar, bu çokluk, teklik aynı şeydir. Rölativite dünyasında, tezahür aleminde sergilendiğinde tek tek, ayrı ayrı görünen şeyler bir araya getirildiğinde, toplandığında birbirinde erimeleriyle tek şey olur.

Her şeyde olduğu gibi, bilgide de düalite vardır. Materyalizmin karşısına spiritüalizmi koymuşlardır. Felsefenin karşısına dini koymuşlardır. Bilgiyi mukayese edebilmek, daha başka açılardan görebilmek için hep bu tarzda ikilemlere girilmiştir. Bizler ancak, “Başka bir şeye kıyasla bu böyledir, başka bir şeye kıyasla şu şöyledir,” tarzında öğrenebildiğimiz ve hep bu şekilde eğitildiğimiz için, bizlere “her şeyde bir şeyi” bulmayı öğretmedikleri için düalite içinde kalırız.

Aslında, “Düalite yoktur,” demek daha doğrudur çünkü düalite geçicidir ve öyle bir an olur ki, bütün zıtlıkları tek bir şey içinde birleştirebiliriz. Örneğin, eğer bir dine inanıyorsak o dinin tanrısında biz bütün her şeyi “Bir” halinde görebiliriz. “Bir” halinde görebildiğimiz anda bizim için düaliteler biter. “Tanrı mı, varlık mı?” meselesi de ortadan kalkar. Külli bir varlık içerisinde ebediyet halini muhafaza edebiliriz. Bu açıdan bakıldığında, düalite (ikilik) bizi birliğe götürmek için insanlığın gelmiş olduğu son noktalardan biridir. Elbette, bundan sonraki durum düaliteden (ikilik) sonra bir triniteye (üçlülük) veya kuadroliteye (dörtlülük) geçmek değildir. Sonraki aşama, doğrudan doğruya birliğe geçmektir, düaliteden çıktığımızda varacağımız nokta “Bir”lik noktasıdır.

Zaten insanlık olarak tek'lik

noktasına gelmenin, ikilik noktasından tek'lik noktasına ulaşmanın çalışmalarını yapmıyor muyuz? Globalleşmek, küreselleşmek, insan hakları diyoruz. Tibet'teki insanın veya Türkiye'deki insanın hakları demiyoruz da insanlığın hakları diyoruz. Birleşmiş Milletler'deki insanlık beyannamesi diyoruz, Türk insanının veya Arap insanının beyannamesi demiyoruz. Dikkat edilirse, her şeyde tekliğe, üniterliğe, birliğe doğru bir gidişin olduğunu ama bunu tam olarak gerçekleştirilmeye bilgimizin henüz uygun olmadığını görebiliriz. Özellikle hem din bilgisi, hem de bilimsel bilgi, gerçek birliği meydana getirecek birleştirici bir açıklamaya doğru gider halde değiller.

Yaratmış olduğumuz bilim tekliğe, “bir”liğe götürücü, birleştirici bir bilim değil de ayırıcı bir bilimdir; analiz yapmadan, yani bir şeyi laboratuvara götürüp tüm aygıtlarının altında o şeyin kimyasını, fiziğini incelemeyen katıyen hiçbir şeyi kabul etmez. Ayırıcı yapısı gereği, bilim kendi çevresi ve sınırları içinde kalmak ve sınırlarının içine alamadığı şeyi de reddetmek zorundadır. Dinler de kendi aralarında şu ana kadar en ufak bir birleşme yaratamamışlar; Müteal Birliğe daha gidememişlerdir. Kendi aralarında, “Senin tanrını sen böyle anlatıyorsun,” “Benim tanrım şöyle,” “Benim kitabım böyle,” “Benim koşullarım şöyle” diye asırlardan beri mücadele ediyorlar ve birbirine kılıç sallıyorlar. Haçlı Seferleri, cihatlar, ekonomik seferler, kültürel seferler adı altında herkes birbirine karşı hınç içerisinde, kendi doğrularının en üstün ve mutlak olduğunu kabul ettirme mücadelesi vermektedir.

Böylece eskiyip durmakta, yani yozlaşmaktadırlar. Bilimimiz de yozlaşıyor, inançlarımız da yozlaşıyor ama bu dünyanın kaderidir, olması gerekendir.

Düalite'den Kurtulmak

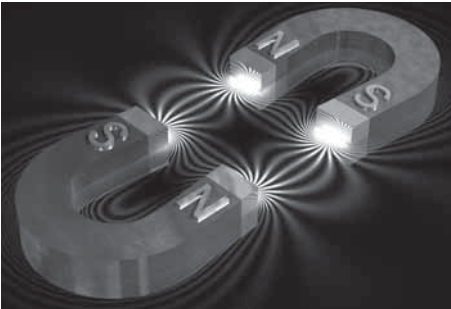
DÜALİTEDEN Tek'liğe geçme konusu açıldığında, "Bizler düalite aleminde yaşıyoruz. Yaşantımızın her yönü ikiliklerle dolu. Birlik anlayışını, vahdeti ancak fikir düzeyinde anlıyor, bir türlü uygulayamıyoruz. Oysa öğrendiğimize göre, planlarda bu ikilik kavramı yok. Bir planda, sadece kozmik şuur ve bu şuur eşliğinde birlikte alınan kararlar söz konusu. Öyleyse, bizim plan duygusunu daha iyi anlayabilmemiz için düaliteden soyutlanmamız gerek. Bireysellik anlayışından kozmik birlik anlayışına geçerken nasıl bir değişim yaşayacağız? Kendimizi ikilikten kurtarmak için neler yapalım?" diye sorular ortaya atılır. Reçete isteniyor ama reçete vermek kolay değildir ve çok mesuliyetli bir iştir. Kim kime reçete verecek? Hakikati bu şekilde aramaya ve izlemeye, yakalamaya imkan yoktur. Şunu anlatmak istiyorum ki, metapsişik bir şuurun ortaya çıkması, meydana gelmesi eğitimle olmaz; yani mantıklı bir şekilde sorulmuş sorulara mantıklı cevaplar ala ala bir metapsişik şuura ulaşmak mümkün değildir.

Adeta, bir fizik veya biyoloji öğretmenine sorulan bir soru gibi, "Düaliteden soyutlanmamız için ne gerekecek? Kendimizi ikilikten kurtarmak için neler yapalım?" diyemeyiz. Metapsişikte böyle bir şey olmaz. "Kendimizi," dediğimiz anda,

cevabını kendi kendimize vermemiz gereken sorular art arda gelir: "Ben kimim? Kendim dediğim nedir? Ben, kendim neyim? Ben nasıl bir varlığım? Ne yaparım, ne yapamam? Neyi isterim, neyi isteyemem? İradem nereye kadardır? Bilgiler nedir? Bilgi nasıl bir şeydir? Bilgi bende ne gibi değişiklikler meydana getiriyor? Realiteyi nasıl tanıyorum, ne ile tanıyorum? Realiteyi nelerimle tanıyorum? Duyularım bana dünyayı nasıl tanıtıyor? Nasıl anlıyorum?" Öncelikle bunları gözden geçirmiş olmamız lazım ki daha sonra, düalite içerisinde, yani siyah-beyaz, aydınlık karanlık, iyilik-kötülük, büyük-küçük, açlık-tokluk, paralılık-parasızlık, ahlaklılık ahlaksızlık, vicdanlılık vicdansızlık içerisinde ne yapıyor olduğumuzu belirleyebilelim.

Bir şeyin hem pozitif hem negatif yönü, hem olumlu hem olumsuz yönü, hem var hem yok yönü, yani olmazlık hali, varlık ve varlık olmamak gibi yönleri vardır. Tabi ki bunlar, kendi ruh varlığımızın temel öğeleridir. Bizler fizik realite ile ilişkilerimizi, bağlantılarımızı, ancak düalite vasıtasıyla yürütebiliyoruz çünkü bir şeyi doğrudan doğruya tanıyacak, onu başka bir şeyle kıyaslamadan kavrayabilecek herhangi bir vasıtaya daha henüz sahip değiliz. Ancak bir kıyas bilgisine sahip olduktan sonra, bazı şeylerle bazı şeyleri karşılaştırma yoluyla, bir şeyi elimize alıp, "Şu daha küçük şu daha büyük, işte görüyorum, ölçüyorum, biçiyorum," şeklinde bir yöntem edinme imkanımız vardır. İşte, kullanılan bu gözlemeleme, kıyaslama ile anlama metodumuz, yöntemimiz bizi düalitelere içerisinde bırakmaktadır.

Aslında, insan zihninde, sadece ikilemler yoktur, çokluklar vardır. Örneğin, üniterlik anlamında vahdet kavramı ele alındığında zihnimizde bu çokluk karşısında plüralite problemi ortaya çıkar. “Her çoklukta bulunan belli bir öge vasıtasıyla acaba tek bir noktada, tek bir ögede birleşebilir mi, birleşemez mi ?” gibi bir felsefi düşünceye dalmak mümkündür; zaten büyük filozoflar, büyük düşünürler, akıllı insanlar, farkındalığa sahip insanlar bunu yapmışlardır. “Göz önünde bir sürü nesne, eşya, şeyler var, acaba bu şeylerin ortak noktaları yok mudur? Yani bu ortak noktadan dolayı hepsi bir ve aynı şey değil midir?” diyebiliriz. Mesela, fizik bilimi bir ortak nokta sağlayabilir; bu ortak nokta atomdur. Etrafımızda cismani olarak, canlı yani insan bedeni, ağaç da olabilir, cansız dediğimiz toprak veya taş da olabilir, ne kadar çok çeşitli şey görürsek görelim bütün bunların müşterek noktaları bir atomda birleşmeleridir. Bu onların vahdetini meydana getirir. “Ortada bir çokluk var, çok şey var. Şurada bir kurbağa, burada bir insan, ötede güzel bir gül var, beride kurtla beslenen bir böcek var. Bunlar nasıl birleşirler? Hiçbiri bir diğerine benziyor mu?” diyebiliriz. Hepsi atomda birleşebilmektedir. Bilgi ve araştırma bunları bir araya getirmiş, yani çoklukta birliği,

birlikte de çokluğu ifade etmenin yolunu pekala bulmuştur. Atom bizim müşterek birliğimizi meydana getirir, her şey atomlardan meydana gelmiştir, atomun bile ayrılabilen, atomaltı dediğimiz diğer daha küçük partiküllere ayrılan tarafları vardır. Burada bir birlik, bir vahdet duygusu var.

Bunu kendi zihnimizde, düşünce laboratuvarımızda tüm varlıklar için düşünebilir miyiz? Milyarlarca insan zihni, milyarlarca insan varlığı gelip geçiyor; yine milyarlar, belki katrilyonlarca hayvan ve bitki varlığı gelip geçiyor. Canlı dediğimiz, hücreye sahip varlıkların adedini bilmek mümkün değil. Bütün yaratılmış olanları, gelin biraz daha mistik bir tavırla düşünelim; yaratılmış, yani var edilmiş olan her şeyin, tek bir şeyden var edilmiş olduğunu düşünelim. Gerçekten de onlar tek bir şeydir; onların hepsini tek bir şeye, tek bir öze bağlamak mümkündür. O öz çok kendine has bir yansıma ya da zuhurat ile çokluk tarzında ortaya çıkabilir. Bunu şöyle düşünebiliriz: Havai fişek atılır, kuyruğundan yana yana, daha top halinde bir fişek çıkar önce. Belli bir mesafede patlar. Bu havai fişeği bir ışık olarak düşünün. Tek bir ışın halinde gider ve birdenbire çoğalır. Bütün semada, kaplayabileceği semada ışık tanecikleri çıkar; binlerce, milyonlarca ışık taneciği vardır. O ışık tanecikleri görünüşte, sanki kendi kendilerine müstakil varlıklarmış gibidir ama aslında o havai fişegin içinde bulunan maddenin dışı patlamasından meydana gelmişlerdir. Bu örnek, kabaca da olsa bize bir şey ifade edebilir.

Birlik, yani vahdet anlayışını;

tümel, bütünsel bir şüura ulaşmak şekliyle de anlamak mümkündür fakat bu özel bir tecrübe ister. Bunu böyle zihinsel kavramlarla anlatmak mümkün değildir. Çünkü vahdetten, birlikten bahseden; birlikte çoklukta, çoklukta birlikten söz eden insanların çoğu bunu zihni bir faaliyetle elde etmemişler, bizzat yaşayarak deneyimlemişlerdir. Yeni-Eflatuncu Plotinus'un da *Enneadlar*'ında ifade ettiği gibi, muhakkak bir vecd halinde, ekstaz halinde insan bu birliği ve çokluğu bir arada görmektedir. Yani bütün manzarayı, bütün varoluşu tek bir pencereden, tek bir aynanın aksinden, yansımından seyredebilmek, temaşa edebilmek imkanı da, ancak hususi bir çalışma ile elde edilir. Tabi ki, bu türden bir çalışma bütün insanlar için geçerli değildir.

Dolayısıyla dışarıdan verilecek bir reçete beklememek ve düaliteden tekliğe geçişle ilgili kendi kanaatimizi edinmek gerekmektedir. Her şeyden önce, düalitenin, ayrılığın, farklılıkların; hayat için, tekamül için bir icap olduğunu düşünelim çünkü kendimiz bu zıtlıkları görerek, kainatta kaç türlü ve ne türlü imkanların var olduğunu anlamaya çalışıyoruz, daha sonra da bu imkanlardan yararlanmanın yollarını öğreneceğiz, böylece ayırım yapmanın doğru bir şey olmadığını, hepimizin varlıksal bakış açısından, yani yaratılmış olmak açısından aynı niteliklere sahip varlıklar olduğumuzu öğreneceğiz. Zaten metapsişik şüur bakımından ele alırsak, bütün canlılar bedeni kontrol altında tutan ruhsal varlıklardır. Dolayısıyla “sen, ben, o” ayırımı yapmamıza gerek yoktur. Hepimiz

aynı ruhsal plandan, aynı ruhsal hazineden veya kaynaktan beslenen varlıklarız. Hepimizi, aynı Yüce Güç kendi enerjisi ile bir arada tutmakta ve beslemektedir; bizler enerjimizi sürekli bir şekilde oradan alıyoruz.

Bu tarzda düşünmek bizlerde bir vahdet duygusu meydana getirebilir

ama aslında bu, yaşanılması ve hissedilmesi gereken bir olaydır. Reçeteye, eğitime, öğretilme olmaz. Bazı kavramlar insanın zihnine gelebilir, ancak onları tekrar etmekle ortaya hiçbir şey çıkmaz. Bu, gerçekten samimi bir istekle ortaya çıkacaktır; birlikte çokluğu, çoklukta birliği akli bir kavrama değil de sezgisel, hatta vicdani bir şekilde kavramayı büyük bir arzu ile istemekle ortaya çıkacaktır, unutmayın. Yani bunu aklımızla kavramanız mümkün değildir. Birlik akli olarak incelenemez.

Yine de daha pratik bir yoldan söz edelim: Kendimizi ikilikten kurtarmak için her şeyden önce, herkesi insan, bir varlık, ihtiyacı olan bir varlık olarak ele alalım. Diğer her insan da kendi tekamülünü gerçekleştirmek için bir arayış içindedir. Yani “sen, ben” ayırımı yapmanın pek o kadar faydalı bir şey olmadığını veya sık sık yapmanın, bunu bir karakter haline getirmenin yanlış bir şey olduğunu fark etmemiz bizlere hayli yardım olabilir. □

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Müteal Şuur ve Tesirler

Celse: 142, 01.02.1971

SİZİN karma ve Sebep-Netice Prensibi olarak bildiğiniz hususlar, bir varlığın kendi iradesi tahtında, kendi cehdi ile meydana getirmiş olduğu fiilin tesiratıyla karşılaşmasıdır. Ve bu tesirat, Teksir Kanunu'na uygun olarak hangi safhada bulunursa bulunsun, daima o safhaya göre ayarlanmış bir kopya ile, bir benzer ile, varlığın hamulesi tarzında onu takip eder. Siz buna kısaca “müteal gayrişuur” dersiniz. Müteal gayrişuur, varlığın, mekanın, kainatın hangi noktasında olursa olsun, ifa etmiş olduğu tesirin ya da tesirlerin, mütemadiyen bulunmuş olduğu safhaya uygun olarak meydana gelmesi, Teksir Kanunu'na göre kopyalanması demektir. Burada ince nokta şudur: Teksir Kanunu'nda, bir tesirin temadi etmesi, tıpkı tıpkısına değil; varlığın o anda içinde bulunduğu tesir sahasına uyumuş, adapte olmuş, onunla imtizaç etmiş tarzda bulunan bir kopya serisi, skalasıdır. Fakat genel mahiyet itibarıyla o, ilk ifa edilen tesiri taşır. İşte bu müteal gayrişuurunuz, bütün bu tesirleri büyük bir arşiv gibi muhtevi olarak, daima ruhi varlığın emrinde ve onun bir desteği olarak süregelir. Ve sizin müteal kıyaslarınız, müteal bilgileriniz, müteal görgüleriniz, işte bu Teksir Kanunu ile devamlı olarak sizi izleyen, adapte olmuş tesirlerden ileri gelir. □

gayri: başka, diğer.

ifa: yapma, yerine getirme.

imtizaç: karışabilme, uyum sağlama, uygunluk.

temadi: uzama, sürme, sürüp gitme.

Kişisel Gelişimimiz İçin Bir Yol: Psikosentez

Nursemin Akkaş

Psikosentez, kendi yaşamlarının sahibi olmak isteyen ve kendi içlerinde süregelen psikolojik güçlere, pasif olarak boyun eğmeyi ve kendi iç hülyalarının ya da dış etkilerin esiri olmayı reddedenler için bir psikolojik gelişim ve kendini fark etme yöntemidir.

Roberto Assagioli

PSİKOSENTEZ, amacı insanın kendi ruhsal doğasını keşfedip elde ettiği bilgi ve potansiyeli günlük yaşamında kullanmasına yardımcı olmak, yaratıcı potansiyelin farkına varıp, modern dünyaya uyum sağlama yolları önererek sağlıklı ilişkiler kurulmasını sağlamak olan bir kişisel gelişim yoludur.

1888-1974 yılları arasında yaşamış olan Roberto Assagioli tarafından kurulmuş olan psikosentez “ruhu içeren psikoloji” olarak tanımlanıyor. Freud, Jung, Maslow gibi meslektaşlarının yanı sıra, ortaya koydukları Şkirleri hala ilgi gören Ouspensky, İnyat Han, Tagore, Suzuki gibi isimlerle de çağdaş olan İtalyan psikiyatrist Assagioli, altmış olduğu psikoanalist eğitimi dahilinde insanlarla analitik tarzda çalıştıkça, bazı şeylerin eksik olduğunu hissetmeye başlar. İnsanın çok önemli bir yanına saygı gösterilmiyor ya da seslenilmiyordur. Bu yön spiritüel anlayışı, bilgeliği, sevgi ve ilhamı içeren kişinin spiritüel/ruhsal yönüdür. Bu Şkirlerle, 1910 yılında psikosentezi formüle etmeye başlayan Assagioli psikoanalizin ruhun salt bodrum katıyla ilgilendiğini, oysa psikosentezin tüm binayla ilgili olduğunu vurgular ve ancak tüm binaya girmesini öğrendiğimizde, kendimize ait tüm yönleri de öğrenebileceğimizi ifade eder.

Psikosentez diğer benzer kişisel anlayış yöntemlerinin aksine, bitmiş bir sistem değildir, dünyanın gelişimiyle birlikte gelişen ve değişen bir sistemdir ve Assagioli'nin 23.8.1974'teki ölümünden sonra öğrencileri tarafından geliştirilerek dünya çapında yayılmıştır. Bugün, dünyanın pek çok yerinde psikosentez eğitim merkezleri ve uygulayıcıları mevcuttur. Çok geniş bir yararlanma alanı olan psikosentez; eğitimde, tıpta, sosyal işlerde, sanat ve mühendislik gibi pek çok alanda yaşama geçirilebilmektedir.

Gurdjieff'in ortaya koyduğu ve Ouspensky'nin eserleri ile tanıdığımız 4. Yol ekolünün sert ve zorlayıcı üslubundan farklı olarak, psikosentez yumuşak ve daha hoşgörülü bir yaklaşımla kişisel gelişime hizmet eden bir çalışma sistemi olarak karşımıza çıkıyor.

Psikosentezin ilk basamağı, bireye kişiliği hakkında esaslı bilgi sağlayan analizdir. Ardından kişiliğin çeşitli parçaları üzerinde odaklanan ve birleştirici kişisel psikosentez çalışması gelir. Bu çalışma psikosentezin ana prensibi üzerinde temelenir:

“Özdeşleştiğimiz, eş koştüğümüz ya da bağlandığımız şeyler bize hükmeder. Biz, ancak bağlantımızı kopardığımız ve artık özdeşleşmediğimiz şeyleri egemenlik altına alabiliriz.”

Doğadaki her şey artan bir bütünlüğe doğru tekamül etmektedir. Belki de bu, tekamülün tanımıdır. Bir atom, molekülü oluşturmak için diğer atomlarla bir araya gelir. Moleküller hücreleri, hücreler dokuları, dokular organları ve ardından da tüm bedeni meydana getirir. Benzer bir sentez süreci psikolojik dünyamızda da görülür. Tüm parçalar bizi tam, bütün bir insan yapmak için bir araya gelir. Bu parçaları daha iyi öğrenmek için psikosentezi kullanabilir ve merkezimize daha fazla odaklanarak, daha etkili biçimde işlev görebiliriz. Eğer bir molekül diğeriyle geçinemeseydi ya da kalbimiz akciğerimizle savaşta olsaydı sorunlar yaşardık. Aynı şey psikolojik işlevler için de söz konusudur. Duyularımız, duygularımız, düşüncelerimiz, hayal gücü ve sezgilerimiz, yani bizi oluşturan her şey uyum içinde sentezlendiğinde daha iyi işlev görürüz ve çatışmalar ortadan kalkar.

Psikosentez bize şu an olduğumuzdan daha fazlası olduğumuzu, şu an algıladığımızdan daha fazlasını algılayabileceğimizi söylüyor. Ve bunun yolu olarak da kendimizi bedenimizin ötesine taşan ruhsal yanımızla bir bütün olarak tanımaya çalışmayı öneriyor. Böylece evrene, hayata, bedenimize, duygu ve düşüncelerimize farklı bakabileceğimizi, anlayış ve algılayışımızın değişeceğini söylüyor.

Psikosentezin üzerinde durduğu önemli bir konu da iradedir ve iradeyi

günlük kullanımda taşıdığı anlamdan biraz kaydırarak, daha cazip bir ifade şekliyle kullanıma sunmaktadır. İrade ile ilgili olarak şöyle bir tanım kullanılmış: İrade, bir organizmanın dış güçlerin buyruklarından ziyade, kendi doğasına göre özgürce işlev yapma yeteneğidir.

Bizler sürekli olarak seçimler yapıyoruz. Şu an içinde bulunduğumuz durum da geçmişten bu yana yapmış olduğumuz seçimlerin bizi taşıdığı nokta. Ve verdiğimiz her karar irademizin bir eylemidir. Bu güne kadar yapmış olduğumuz seçimleri

değerlendirirken, şu ya da bu şekilde kendi doğallığımızdan değil de dışarıdan etkilenmelerle bazı seçimler yaptığımız sonucuna ulaşabiliriz.

Dış baskılara göre davranışlarımız şekilleniyor olabilir. İşte, varlığın kendi doğal kararlılığının sorumluluğunu üstlenerek özgür seçimler yapması, gelişmiş varlığın iradesini kullanması anlamına geliyor.

Birçoğumuzun zihninde irade çok büyük çaba isteyen, yapılması çok güç olanı gerçekleştirmek, zorlama, kısıtlama gibi bir imaja sahiptir. Çoğumuz irademizin olmadığından şikayet eder tarzda bir yaşam sürdürüyoruz. Spor yapmaya başlamak isteriz, ama o kadar iradeli değilizdir; diyet yapmak isteriz ama nerede o irade; sabahları erken kalkmak isteriz ama irademiz uykuyu yenecek kadar güçlü değildir vs. Ama iradeyi, bu şekilde “imkansız” imajı yükleyerek geliştirmemiz zordur. Yapmamız

gereken, iradenin bizim için taşıdığı anlamı değiştirmek. İradenin gerçek işlevinin zorlamak değil, yönlendirmek olduğunu fark edebilirsek kendi irademizle hareket etme yeteneğini daha kolay geliştirebiliriz.

Ünlü orkestra şefi Herbert von Karajan’la ilgili bir anektod şöyle: Çocukluğunda binicilik dersleri alan ünlü şef, bu kocaman atı o engellerin üzerinden nasıl atlatacağını düşünerek çok endişelenmiş ve bütün gece uyuyamamış. Ve ertesi gün atı kimsenin kaldırmadığını fark etmiş. At hedefe doğru yönlendirildiğinde kendiliğinden atlıyormuş zaten.

Genellikle yaptığımız hata da bu. Aslında fiziksel olarak kimse hiçbir şeyi sırtlanmıyor ama yapılacak her işi manevi bir yük olarak sırtında taşıyarak çok yorulup tükeniyor. O halde, yapmamız gereken şey bir sürü vesvese ve endişe içinde boğulmaktansa irade ile ilgili olarak çok sade bir

yol izlemek. Bunun için öncelikle yapmak istediğimizin ne olduğunu bulmalı, üzerinde biraz düşünerek yapmak istediğimiz başka şeyler varsa şu an için yapılması en uygun olanın ne olduğunu belirlemeli ve karar verdikten sonra bunu gerçekleştirmek üzerine konsantre olarak plan yapmalı ve uygulamaya geçirmeliyiz.

Roberto Assagioli iradeyi yedi niteliğe ayırıyor: Enerji, ustalık, tek noktaya odaklanma, kararlılık, istikrar, cesaret ve düzenleme gücü.

Yapacağımız şeyle ilgili olarak neyin daha önemli olduğu, ne gibi araçlardan yararlanabileceğimiz ve kendimizin ne kadar güç sarf edeceğini belirleyebilmemiz önemlidir. Ne yapıyor olduğumuz ne kadar önemli ise, nasıl yapıyor olduğumuz da o derecede önemlidir. Eğer çok az enerji koyarsanız bu, bir dağı yerinden kaldırmak için sadece kaşık kullanmaya benzer. Aşırı enerji kullanmak ise bir yumurtayı kaldırmak için inşaat kepçesi kullanmak gibidir.

Özellikle iş hayatında gelişmiş bir irade ile kararlar almak çok önemlidir. Hepimiz günü bitirip eve gittiğimizde oldukça yorgun ve enerjisi tükenmiş oluyoruz. Gün içerisinde yaptığımız işleri yeniden gözden geçirip nerelerde irademizi kullanarak enerjimizi daha dengeli harcayabileceğimizi tespit edebilirsek ilerleyen günlerde bu konuda gelişme gösterebiliriz. Örneğin, işyerindeki diğer arkadaşlarla iş bölümümüz ne durumda, başka bir arkadaşımızın daha başarıyla halledebileceği bir iş için biz daha çok enerji harcıyor olabilir miyiz, görev devretmekten kaçınıp bir sürü detayla enerji tüketiyor ve asıl işimizi ilerletmemekten kaynaklanan bir de

manevi sıkıntı ve stres yaşıyor olabilir miyiz?

İşte, irade üzerinde yapılacak iyi bir çalışma ile kendi potansiyelimizi, içsel eğilimlerimizi, doğallığımızı fark edip kendimizi geliştirebilir ve bunu hayatımızın her anına yansıtabiliriz. İrade ve imajinasyon gücünü bazı şeyleri değiştirmek, bazılarını da olduğu gibi kabul etmek için kullanabiliriz. Bunun etkin bir biçimde işlenmesini sağlamak için aynı zamanda sevgi ve farkındalık gücüne de gereksinimimiz var. Farkındalık olmadan seçimimizin doğru ya da yanlış olduğunu nereden bilebiliriz? Ya sevgi olmadan doğru seçimlerimizin diğer insanların gereksinim ve enerjileriyle uyum içinde olduğundan nasıl emin olabiliriz? Bu dört enerji, yani sevgi, farkındalık, irade ve imajinasyon yaşamımız boyunca istediğimiz davranışlarda bulunmak konusunda bize yardımcı olur.

Psikosentezde, yaşamda olan her şeye özümüz ya da ruhsal varlığımız düzeyinde karar verdiğimizize inanılır. Bu çalışmanın en önemli yönü, nelerin olup bittiği değil, olan bitene bizim tepkimizdir, o halde dönüp karşımızdaki her şeyle yüzleşmeliyiz. Aynı zamanda da daha iyi bir bakış açısı için onunla özdeşleşmekten kaçınmalıyız.

Yaşamda her şeyin bizim tutumuza bağlı olduğu temel gerçeğini kabul etmemiz gerek. Özgür iradeye sahip olduğumuzun, başkalarından taleplerde bulunmadan ya da ürettiklerimizi başkalarına yansıtmadan kendimiz olma kararını verebileceğimizin farkına varmamız gerek. O zaman, onlarla özden öze bir ilişki kurmakta özgür oluruz. Bunu

yaptığımızda göreceğiz ki, durum değişiyor ve çatışma çözülüyor.

Yaşamlarımızda meydana gelen her şey salt bizim yaşamlarımızda değil, herkeste ve her şeyde fark yaratır. Bizler bir gezegenin bakıcılığını yapabilecek insanlar aşamasına tekamül ettik ve bu gelişime saygı göstermek için bireysel davranışlarımıza ve insan türü olarak bütünsel davranışlarımıza dikkat etmeliyiz.

“Birbirimizle sürekli bir temas içindeyiz, sadece sosyal anlamda ya da fiziksel düzeyde değil; aynı zamanda birbirimizi etkileyen ve birbirimize sızan düşünce ve duygu akımları sayesinde de bunu gerçekleştiriyoruz. Sorumluluk, anlayış, şefkat, sevgi ve incitmeme hislerinin hepsi, kendi kalplerimizde oluşturulması gereken doğru ilişki zincirlerindeki halkalardır,” diyor Roberto Assagioli.

İki Dünya Arasında Bağlantı isimli eserinde Beyaz Kartal takma isimli bedensiz varlık ise şunları ifade ediyor: “Size en yakın olanlarla, belki kendinizi daha rahat, daha uyumlu hissedersiniz. Bu sıradan bir hayat, sıradan bir amaçtır çünkü en yakın ve en sevdiğiniz bedensel ihtiyaçlarınıza yardım ederler, zihninizi rahat tutarlar

ve onlardan ayrılmak da size acı verir.

Halbuki önce dünyasal kardeşlikten ruhsal kardeşliğe çıksanız, ruhun çekimine kapılabilseniz, size bireysel olarak gösterilmiş sevginin aynısını bütün insanlık için hissedebileceğinizi göreceksiniz.”

Psikosentez çalışmasının bizlere anlatmak istediği de bu bütünsel anlayıştır. Hepimiz ve her şey ayrılmaz ve birbiriyle ilişkili bir enerji alanının parçalarıyız. Bizlerin kendimize karşı sorumlu olmamız demek evrene, hayata ve bütüne karşı sorumlu olmamız demektir. O halde, kişisel gelişimimiz için harcayacağımız her çaba, bütün adına atılmış çok kıymetli bir adımdır.

Hepimiz, bizi umursayan ve kapsayan bütünsel ve kolektif bir şuurun parçalarıyız. O h alde bunun farkına varmak demek, yaptığımız her şeyin bir şeyleri değiştireceğinin de farkına varmak demektir. Hayatta olmanın sorumluluğunu, yaşamı anlama sorumluluğunu, seçim yapma sorumluluğunu kabul etmek ve tüm evreni içine alan kolektif bir sorumluluğumuz olduğunun farkına varmak demektir. □

Yararlanılan Kaynak: *Psikosentez*, W. Parfitt, Ruh ve Madde Yayınları.

Ruh Varlığı Global Bir Varlıktır

Ergün Arıkdal

RUHUN uyku sırasındaki fonksiyonu, genel faaliyetinin bir devamıdır. Uykudayken ruhsal kontrolün beden üzerinden kalktığını zannetmeyin. Uyku, uyumak, uyumamak, uyanıklık halleri tamamen bedenimize ait organik işlevlerdir. Eskilerin de zannettiği gibi; uyurken ruhun serbest kalması ve ağızdan, burundan çıkarak her tarafı dolaşıp gelmesi gibi bir durum söz konusu değildir. Bunlar çok ilkel, çok klansal kavramlardır. Böyle bir şey yoktur. Ruh varlığı ne burundan çıkar ne de burundan içeri girer. Ruh varlığı her zaman bedene hakim bir vaziyettedir bedenin kendi evolüsyonu içerisinde organik yapısının ihtiyaçlarına göre hareket etmesini sağlar. İsteddiği zaman pencerelerini kapatabilir, devrelerini kesebilir, enerjisini depo eder, her şeyi yapabilir. Bu durumda “Ruh madem ki dünyaya karşı kararmıştır, orayla ilgili herhangi bir tecrübe ya da bilgi edinme imkanı kalmamıştır, o halde o da spatyom tarafına döner ve orayla meşgul olur” gibi bir şey hatırlanmaz. O zaten her an orayla meşguldür. Biz uyanık da olsak, en faal durumumuzda bile olsak, aslında en faal şekilde, aynı zamanda ruh dünyasıyla da irtibatımız vardır. Hatta uyanık halde iken, en faal halde iken, ruh dünyasıyla irtibatımız uykuda olduğumuzdan çok daha fazladır. Çünkü uyanıkken enerjetik alanların gidiş gelişleri, bilgi alışverişleri en yüksek seviyeye çıkar. Uyanıklık hali, şuurluluk hali, büyük sentezlerin yapıldığı devredir. Uyku gibi şuursuzluk durumları, ipnoz gibi çeşitli suni şuurluluk halleri spatyoma en az dönük olduğumuz durumlardır, tamamen tersinedir.

Uyku sırasında ruhun fonksiyonu hiç değişmez. Uykuda da, bedenin canlı kalması, daha sonraki tecrübeler hazırlanması, vücut içerisindeki bütün maddi ve manevi eksikliklerin giderilmesi için gerekli olan her türlü tesirle bedeni takviye eder.

Ruh varlığı hiçbir zaman tek yönlü bir bağlantı içerisinde olmayan, 360 derecelik bağlantılar halinde yaşayan global bir varlıktır. Siz onu tek bir yere konsantre edemezsiniz. Dünyaya, maddeye bağlılığı bile tek yönlü değildir; yine maddeye bağlı olmak üzere, pek çok maddesel ortamlar içerisinde aynı anda bulunabilir. O, zaman ve mekanla bağımlı değildir. Çünkü zamanını ve mekanını kendi içinde taşır. Ruhun en büyük özelliği, zamanını ve mekanını kendi içinde taşımasıdır. Nerede varsa, orada kendi zamanıyla ve mekanıyla vardır. Ona ayrıca başka zaman ve mekan empoze edemezsiniz. Fizik kainatın zaman ve mekanı, ruh varlığının zaman ve mekanından üstün değildir, ona hakim bir durumda değildir. Ruh varlığı kendi zamanını ve mekanını her yere taşır. Nereye giderse kendi işini orada görür. Kendi sarayını kurar, yani tahtıyla, tahturevanıyla dolaşır. Ayrıca başka yerden hususi araç almasına hiç gerek yoktur. □

Dr. Eva Selhub sevginin bizi nasıl şifalandırdığını çok kesin biyolojik mekanizmalar aracılığıyla gösteriyor. Bu Eva'nın kitabı olan Sevgi Yanıtı'nın (The Love Response) ön yüzünde Deepak

Chopra tarafından onaylanıyor. On yıldan fazla bir zaman önce, bir medikal doktor olarak Eva'nın yaşamı kabusa dönmüştü. Bu hem AIDS hem de Hepatit C olan bir hastanın iğnesinin batmasıyla 1996'da başladı. Bu iyileşme krizinin başladığı, ancak kariyer kriziyle devam eden bir zamandı. İnsanları iyileştirmek yerine, günlük rutininin bürokratik sıkıntı haline geldiğini ve hastasına yardım etmek için doktorlara verilen 5-7 dakikanın elini kolunu bağladığını fark etti. Cesur bir karar vererek tıbbi bıraktı ve sevgi ile şifa vermeyi öğrendi.

Bir Sevgi Yanıtı

Eva Selhub

1. Bölüm

S: Tıp geçmişiniz hakkında birazcık konuşalım çünkü kulağa çok acı verici ve yaşamınızda birçok düzensizlik yaratmış gibi geliyor ve "Bu dünyayı kurtaracağız" düşüncesiyle başlayan birçok müthiş hekim için de bunun böyle görüldüğünü düşünüyorum fakat gerçekte neler oluyor?

ES: Evet, haklısınız. Yani hepimiz doktor olmanın çok yüceltici olduğu düşüncesiyle başlıyoruz ve bilirsiniz, "O bayan bir doktor," ve "o adam bir doktor". Ve bu tam anlamıyla yüceltici bir mevkidir. Fakat gerçekte böyle değil; artık değil... Sadece Planlı Hizmet'in tıbbi ve yaşadığımız çekişmeli dünyayı devralma türünün bir yolu dolayısıyla bu çok korku temelli. Doktorlar, acaba onlara dava açılacak mı ya da birisi hoş gitmeyen bir şey yazacak mı ve yanlış tedavi öngördüklerini söyleyecek mi diye endişelenirler. Ya da bilirsiniz, bu testi yaptır diye ima edemez ve emredemez ve günde 30-40 hastaya bakmak için tam olarak beş dakikası vardır, aksi takdirde maaşı kesilir; bana olan da buydu aslında. Ve bu gerçekten benim tasarladığım, onları zamanla tanıdığım, onlar

hakkında her şeyi bildiğin, onların bütün yaşamı için şu ya da bu şekilde birlikte çalıştığın ve sağlıklı olmalarına, nasıl sağlıklı olunacağını öğretmeye yardımcı olmak için gerçekten zamana sahip olduğum tıp türü bu değildi. Ve her iki sonuçta da hastalar doktorlara, onların her şeyi düzeltebilen Tanrı olduklarını düşünerek gittiklerini düşünüyorum ve bilirsiniz onlar, “Kendimi iyi hissetmiyorum, bana bir ilaç ver” derler. Ve doktorlar tam olarak onları neyin düzelineceğini bildiklerini sanırlar. Ve onlar (doktorlar), hastaların çok bitkin ya da çok yorgun ya da çok stresli olduklarını düşündükleri için hatta başka ne olabilir ki, diyerek onlara sadece ilaç verirler. Ve bunun yerine bilgi almak için zamanları yoktur. Onların kendileri de streslidirler. Ve şimdi, siz hastanın mutsuz ve sıkıntılı olduğu bu kısır döngüsüne sahiptiniz. Onlara dava açılacağı ve başka bir şey yapmak için yeterli vaktinin olmamasından dolayı bir doktorun mutsuz ve korku içinde olduğunu biliyorsunuz ve bu gerçekten kötü bir durum. Doktorlar sürülerden ayrılırlar ve bu benim yaptığım şeydi ben ayrıldım. International Medicine’da çalışıyordum ve ayrıldım, bunu daha fazla yapamazdım. Panik ataklarım oluyordu.

S: Evet, bunun hakkında kitabınıza yazdınız ve bu ilginç çünkü bu olaydan sonra size olağanüstü bir şey oldu. Bu ilginç çünkü şu an geçerli olan paradigmaya göre; baskı altında, korkan ve her gün yapmaya zorlandıkları şey yüzünden zarar görmüş, beş dakika içinde onları iyileştirmenizi bekleyen insanlara sahiptiniz. Ve hala tüm gücümüzü bu duruma yönlendirmemiz için tüm ulusun

ve tüm Batı dünyasının enerji dolu insanlarına sahibiz.

ES: Bu doğru.

S: Zaman içinde sizi bu noktaya getiren gözlemlerinize göre, uzun süre doktorların gözetiminde hasta olmasına rağmen, hastada daha fazla bir şey aramayı seçmemesini sağlayan nedir?

ES: Evet, hatırlayın herkes, her insan, Amerika’nın başkanı ya da başka büyük bir ülkenin başbakanı ya da bilirsiniz çöp toplayıcısı, ev hanımı, çocuk ya da yaşlı olsa da, “Her şey iyi olacak,” diye söylemek ister. Herkes parlak zırhlı bir şövalyenin gelip, “Her şey iyi olacak, bununla ben ilgileneceğim,” diye söylemesi fikrine sarılmak istiyor. Herkes bunu istiyor. Hepimiz bir anlığına bu sorumluluğa sahip olmamayı istiyoruz. Demek istediğim, bu gerçekten Sevgi Yanıtı’nın benzeridir. Hepimiz bunu istiyoruz çünkü herkes doktora o kişinin kendilerine her şey iyi olacak, diye söylemesi umuduyla arzusuyla gidiyor. Yani biliyorum çünkü kullandım bunu, kötü bir deneyim yaşadığım sıra başhekim ile yaptığım da buydu. Ondan, “Her şey iyi olacak,” diye söylemesini istedim. Ve yapmadı; “Her şey iyi olmayacak,” dedi. Bilirsiniz bu benim duymayı istediğim şey değildi. Ve doktorlar bu tip bilgiler vermeyi sevmezler çünkü parlak zırhlı şövalye olma ihtiyacı hissederler, onların kurtarmaya ihtiyaçları vardır.

S: Evet.

ES: Bu nedenle başkalarını korumak ve düzeltmek için bir baskı hissederiz ve daha sonra birinin bizi düzeltmesine arzu ve ihtiyaç duyarız ve bu işe yaramaz; kedi kendimizi iyileştirmeyi, kendi kendimizi iyileştirmek için beceriler kazanmayı öğrenmemiz

gerekiyor. Daha sonra, bir doktor bu iyileşme sürecine katılabilir. Dolayısıyla, iyileşme sürecine giden yolda kültürümüzün bir parçası olan yanlış bir kafa yapısına sahibiz. Fakat bunun insan olmanın da bir parçası olduğunu düşünüyorum.

S: Bu insan olmanın bir parçası. Size ne olduğu hakkında konuşalım çünkü yirmi sekiz yaşlarındayken bazı deneyimler geçirmişsiniz.

ES: Bu doğru.

S: Ashında, gerçekten sizin dediğiniz gibi ciddi uykusuzluk, nöbet sırasında yorgunluk korkunç bir başlangıç. Bilirsiniz, "Ben kahramanım, ben süper kadınıam. Uyanacağım, hadi internler uykuya." İki dakikalık uykuya sahip oldunuz ve kalkıp bir duruma karşılık vermek zorundaydınız. Başka neler olduğunu anlatır mısınız?

ES: Evet, yıl 1996 idi, Boston City Hospital Yoğun Bakım Ünitesinde stajyer doktordum, bütün tedavi edilenlerin sabit, kronik bir virüs olan HIV kapma olayından önceydi ve saat sabahın ikisiydi; kendi kendime prosedürü uygulamaya başladım çünkü intern uykuma engel olmuştu. Hasta öksürmeye başladı, solunum cihazına bağlıydı. İğne kaydı ve parmağıma

girdi. Ve iğne üzerinde fazla miktarda tedaviye çoktan dirençli hale gelmiş HIV virüsü vardı.

S: Ve ayrıca Hepatit C, okumuştum.

ES: Ve Hepatit C... Bilirsiniz, komik değil fakat komik olansa gerçekten Hepatit C kapma şansım HIV kapma şansımdan büyüktü. Hepatit C'nin şuan bildiğimiz üzere ölümcül olduğunu daha bilmiyorduk.

S: Doğru.

ES: Yani sadece HIV kaptın ve öldün.

S: Doğru.

ES: İşte, bu kadar.

S: Bu doğru, öldün sen! Evet ve siz o an öleceğinizi düşündünüz. Panik yaptınız.

ES: Evet, bilirsiniz şu an kusurlarımı sıraladığıma, yani gerçekten utanç hissetmişim ve bütün bu korkunç duyguları çekmişim. Fakat beni en çok mutsuz eden bu komik gibi fakat üzücü olan "ölüm" değildi; beni en çok üzen şey ailemin tıp fakültesi borcumla kalacak olmasıydı. Ve onlara yüklediğim bu borç, onlara yüklediğim bu hasta olma yükü ya da ölmek ve onlar için bu kadar acıya yol açmak -benim yaptığım buydu- bu benim hatamdı. Ve genel olarak yalnız ölecektim çünkü becardım ve *şimdi,*

beni kim isteyecekti? Bilirsiniz, şu an bana komik geliyor fakat gerçekten beni en çok mutsuz eden buydu. Bilirsiniz, şimdi beni kim isteyecek?

S: Ve bütün bu ani düşünceler dakikalar içerisinde oluşmuş olmalı.

ES: Saniyeler! Saniyenin binde biri ve daha sonra devam etti, asla bitmedi. Ve bu beni tamamen alıkoydu, bilirsiniz bana geri dönerek alıkoydu. Neden ben? Kötü biri olmalıyım, bunu hak edecek bir şey yapmış olmalıyım. Eğer bu dikkatsizliğin yüzünden olmasaydı bu gerçekleşmemiş olacaktı. Bunu ailene nasıl yapabildin? Bu onu sadece daha kötü yapan, kendi kendini tekrar tekrar yargılamaktı.

S: Sizin mükemmeliyetçi, gerçekten başarı odaklı, açıkça yüksek başarı odaklı olduğunuzu anlıyorum.

ES: Hımm, diğer kadınlar gibi? (Birlikte gülüyorlar.)

ES: Üzgünüm, erkekler de tabii!

S: Dolayısıyla, gerçekten, stres ve korkunun yarattığı, şu an hakkında yazdığımız her şeyi yaşadınız. Fakat aslında bir yol var,

her şeyin tersi ve buna Sevgi deniyor. Ve bu üzerinde on yıl çalıştığımız büyük bir yolculuktu, doğru mu?

ES: Birazcık daha fazla.

S: On yıldan birazcık daha fazla.

ES: Bir ömür diyebilirim.

S: Bir ömür. (Birlikte gülüyorlar.)

ES: Sekiz yaşlarımdayken bir Şaman olmak istiyordum, bilirsiniz ve bir tıp kadını olmak istiyordum. Babam bilim adamıydı, bu nedenle tıp rotasında gitmem gerekiyordu.

S: Evet.

ES: Dolayısıyla, bir parçamın uzun bir süre anlam aradığını düşünüyorum.

S: Kesinlikle. Evet, bu deneyimden sonra ne olduğundan bahsedelim. En sonunda bedeninizi elde ettiniz çünkü sağlığınızı yeniden kazandığımız fakat yol boyunca kendi hakkınızda birçok şey öğrendiniz.

ES: Hımm, öğrendim.

S: Daha sonra ne olduğunu ve şu anki yaptıklarınızın doğuşunu konuşalım.

ES: Evet, o iğne batması orada kalmadı. Yani kokteyl almalıydım...

S: Korkunç bir...

ES: Beş korkunç aydı. 1996 yılıydı ve hemen sonrasında her şey iyiye döndü çünkü dönüşmeye yardımcı olan bir kokteyl aldım fakat hastalandım. Bir süreliğine çok hastaydım. Ve sonra, büyükbabamın öldüğünü, köpeğimin öldüğünü, bir kadının beni bıktırmaya başladığını ve Tıp Konseylerine mektuplar yazdığını, bu yüzden işimi kaybedeceğimi düşündüğümü biliyorsunuz. Sonra apartman dairem yandı ve daha sonra babam kalp krizi geçirdi.

S: (Sinirli bir şekilde gülüyorlar.) Bu komik değil.

ES: Komik olmadığını biliyorum fakat bilirsiniz, bu gerçeği yaşadım ve buna gülebilirim ve aslında kendime

gülebilmem gerçekten en iyi tedavidir.
S: *Evet.*

ES: Fakat hikayeyi yazmamla tıkanmam arasında zaman var ve bu yalnızca ailemle konuşmam için referans oldu. Bana iğne batmasıyla ilgili ailemle ilk konuştuğum anı hatırlıyorum ve bunu onlara söylemem bir buçuk, iki günümü almıştı; onlara hemen söylemedim. Ailem oturma odamda etrafımda oturuyordu ve kız kardeşim beni tutuyordu ve herkes ağlıyordu. Kız kardeşim, “Biliyorsun yardım istemen yirmi sekiz yılını aldı,” dedi. Ve beni bulduğum yere getiren, cidden aldığım en büyük mesaj, nasıl yardım isteyeceğimizi bilmememizdi. Yardım istediğimizde değerli hissetmemizi sağlayan ve bizi utandıran, bu yüzden de yeterince bunu yapmadığımız bir şey vardır ve dolayısıyla ihtiyacımız olandan daha fazla strese gireriz. Bu nedenle, bu deneyim benim hayatımın gidişatını değiştirdi. 96 yılıydı, depresyondaydım, yaşamak istemiyordum ve bilirsiniz başka birinin beni ezmesini istiyordum; suçuma güvenerek kendimi öldürmek istemiyordum.

S: *Başka birinin onunla ilgilenmesini istediniz. (Birlikte gülüyorlar.)*

ES: Kesinlikle! Kesinlikle! Bu yüzden, bunun içinden geçerken ve yaşam kurtarmak için değil, insanlara yaşamlarına sahip olmaları için yardım etmek istediğimi keşfettim ve bu gerçekten benim görevim değildi, o esnada gönüllü olarak Herbert Benson’un Beth Israel Deaconess Hastanesi’nin bir bölümü olan Zihin/ Beden Tıp Enstitüsüne (Mind/ Body Medical Institute) başladım. Ve Herbert Benson yaklaşık bir yıl içinde, programların yönetici doktoru olmamı

teklif etti. O zamanlar özel bakım doktoru olarak zaten çalışıyordum; sadece saatlerimi kısaltmayı ve özel bakım doktoru olmak için beş yılı bitirmeyi ayarlayacaktım. Enstitüde çalışırken stres, stresin vücuda etkisini ve zihin/beden arabuluculuğu, meditasyon, kognitif terapi, beslenme ve egzersizin psikolojiyi nasıl değiştirdiğini ve insanların daha iyi olduğunu öğrendim. Bu süre içerisinde meditasyon ve egzersiz yaptım fakat yine de hastalarım arasında çalışırken panik ataklarım oldu çünkü ne emredilmişse onu anlatıyordum. Hayatımdan nefret ediyordum. Sosyal bir hayatım yoktu çünkü arkadaşlarım taşınmıştı. Bilirsiniz, arkadaşlık kurarlar, sonra taşınırlar. Dolayısıyla yalnızdım ve değersiz hissediyordum. Sosyal hayatım ailemin evine gitmekten ibaretti. 30’lu yaşlardaydım, bekarım ve işimden nefret ediyordum, bilirsiniz işte.

S: *Hastaların sana geldiğinde ve sende onlara verecek çok az kontrol olduğunu bilirken ne hissediyordun?*

ES: Bazen kızgın, bazen bezgin, bazen tiksindirici hissettim; diğer zamanlar suçlu hissettim, bilirsiniz eğer o benim gerçekten en favori hastalarımdaydı biriyse onunla konuşacağım zaman bir anlığına iyi hissederdim fakat hala sıkışmış hissederdim ve eğer başka soruları varsa, unut gitsin. Daha sonra kendimi yeniden stres içinde buluyordum ve kötü hissediyordum çünkü hastalarımı seviyordum. Ve başka herkesin de stresli olduğu bir atmosferde çalışıyordum ve meslektaşlarımla etkileşimde, bilgi paylaşımında, vakaları incelemede bulunamıyordum ve, “Çok ilginç bir vakam var ve bunu seninle konuşmak

istiyorum,” diyemiyordum. Dolayısıyla, hiçbir kişiyle ya da şeyle bir bağlantım yoktu, kendim dahil; sadece tamamen yalnız hissediyordum. Geçirdiğim bunca yılın ardından bunun sadece benimle ve kendimi sevmemle ve sevdiğimi bilmemle ilgili olduğunu anladım ve bu yüzden onu başka yerde aramıyorum. Bu nedenle, kendime, “Eğer kendimi sevseydim burada çalışabilir miydim? Ne yapardım?” dedim. Ve cevap "hayır"dı. Eğer kendimi sevseydim hastalarımınla daha fazla vaktimin olduğu, meslektaşlarımla işbirliği içinde olduğum, sadece insanlarla değil, kendimle ve gerçekten bir şey ifade eden büyük bir amaçla ve bu sosyal sevgiyle, öz sevgiyle ve spiritüel sevgiyle bağlantıda olduğum bir atmosferde çalışmayı isterdim. Ve hayatımda daha iyi bir altyapıya ihtiyacım var, dedim. Bu sevginin daha iyi hissettiren bir şeye sahip olduğunu öğrendiğim zamandı. Dolayısıyla, işime ara verdim ve Doğu Felsefeleri çalışmaya başladım; Qi Gong (Chi Kung) dersleri aldım yoga dersleri aldım, enerji çalışması yaptım, nasıl enerji çalışması yapıldığını öğrendim. Çalıştım ve tek başıma bir akupunktur uzmanı ile oturdum. Ona öğrettim, o bana öğretti. Ve hepsini enstitüde öğrendiğim Stres Psikolojisinin kisvesi altında bir araya getirmeye başladım. Bir araya gelmeye başlamıştı çünkü bu, tamamen ya korkudan titrediğin ya da sevgiden titrediğin dengeyle ilgili. Onlar evrenin, gezegenlerin ve insanların içinde titreştiği, sadece iki titreşim. Korkuyla titrediğinizde negatif psikolojiye girersiniz ve bu vücutta birden çok süreç demektir; duygusal, psikolojik, biyokimyasal, hormonal vücuttaki bütün sistemler

negatif olur, motivasyon yeniden pozitif hale geçmenizi sağlar fakat eğer onunla ilgilenmezseniz negatif kalırsınız ve sonunda sistem kırılır ve hastalanırsınız.

S: Ve bizim toplumda çoğu insan böyle kronik bir şekilde yaşıyor, yaşamıyor muyuz?

ES: Haklısınız çünkü farklı olanı bilmiyoruz ve bedenimizin sinyallerine dikkat etmeyi bilmiyoruz.

S: Korku psikolojisi hakkında konuşalım biraz.

ES: Evet, bu aslında biraz basit. Bir aslan tarafından kovalandığınızı düşünürseniz, uyuyabilir misiniz? İmkansız. Bu yüzden, gerçekten o durumun içinde olmasanız da zihnin öyle algıladığı bir şey stres ve korkuya kapılmanıza yol açar...

S: Bazı insanlar için her gün, her bir gün böyle.

ES: Fakat bu gerçekten farkında olmadığınız şeyden de olabilir, kan şekerinin düşmesi gibi.

S: Evet.

ES: Bu zihin için strestir. Her şey olabilir. Eğer o an bir şey unutulmuşsa buna stres denir ve bu bedendeki bütün sistemlerin kullandığı adrenalın ve kortizol salınımının oluşturduğu otomatik ve bilinçdışı tepkiler olan stres tepkisine dönüşür. Adrenalin ve kortizol salınımı kalp atışının hızlanmasına, kan basıncının artmasına, kasların gerilmesine, bağışıklık sisteminin iltihaplanmasına ve hiperaktifleşmesine, sindirim sisteminin kapanmasına neden olur. Daha da devam edebilirim, bu bildiğiniz şeyler zaten.

S: Ve bu birçok hastalığın kaynağı... sonra.

ES: Evet bu bütün hastalıkların kaynağı. Demek istediğim, stres tepkisi çok önemli, o olamadan ölürdünüz;

aç olduğunuzu, üşüdüğünüzü bilemezsiniz ve eyleme geçmek için motive olamazdınız. Yani kızgınlık ve korku gerekli çünkü o size yolunuzda bazı haksızlık ve tehlike olduğunu söyler, bu nedenle bir şeyler yapabilirsiniz. Fakat stres tepkisinin devamlılığı size ve başkalarına zarar veren uygun olmayan bir tepkidir. Bir şeye dikkat edemediğinizde, sorunu çözemediğinizde stres tepkisinin devamlılığı korkuya, çaresizliğe, umutsuzluğa kapılmaya başlamanıza neden olur ki, bu da kısa vadede sizin için iyi olan uzun vadede sistemlerin kırılmalarına yol açan stres tepkisi psikolojisidir.

S: Bu şaşkıncı.

ES: Sistemin kırılmasından dolayı olmayan hiçbir hastalık yoktur.

S: Şimdi, şu anki gibi zamanınız olup da kolektif bilince baktığınızda ne oluyor, büyük bir “düşüş” görüyorsunuz, bu ekonomide neler olduğunu söylemenin nazik bir yolu ve insanlar şuan topluluklarda hayatta kalma korkusu yaşıyorlar.

ES: Bu doğru. Bu nedenle, sadece benim türlerin normal hayatta kalma korkusu olan hayatta kalma korkuma sahip değilsin. *Nasıl yiyecek sağlayacağım? Nasıl yatacak yer sağlayacağım?* Bu normal korkudur. Sadece bu değil, bunun da üstünde evrensel korku titreşimin de var; bu yüzden çevren güvenli hissetmiyor. Genin sadece meydana geldiği çevreye göre kendini tanımladığını biliyor musunuz? Bu yüzden, sevgi dolu bir çevre içerisinde o bir çiçek gibi açar ve korku dolu ya da nefret dolu bir çevrede o bir tomurcuk gibi kapanır. Ve bu bizim yaptığımız şeydir. Bu yüzden, eğer biz sevgi dolu, şifalı ve güvenli bir mekandaysak araştırmak,

problem çözmek için güvenli hissederiz ve gerçekten psikolojiniz daha düzgün olur. Korku içindeyseniz zihniniz kapanır. Nörotransmitterler beyninizin kognitif süreci ve yüksek düşüncü gerçekleştirildiğiniz kısma gider ve kapanırsınız. Çünkü bir aslan tarafından kovalanırken tek düşünceniz A noktasından B noktasına nasıl ulaşacağınızdır, şu an vergilerinizi nasıl ödüyorsanız, doğru mu?

S: Evet.

ES: Dolayısıyla, kapanırsınız ve korkunun varlığı gerçekten ben yalnızım ben soyutlanmışım, güvende değilim gibi hislere yol açar ve aşırı temkinli olurum; sürekli omuzlarımın üzerinden bakarım çünkü aslanın nerde olduğunu bilemem. Bunlar bilinçdışı olarak her zaman olur.

S: Ve şimdi, bu topluluklarda oluyor.

ES: Şimdi, bilinçli de oluyor.

S: Evet.

ES: Bu nedenle, olan şey sisteminizin giderek daha çok kırılması ve sakinleşmemesidir.

Dolayısıyla, insanlara öğrettiğim şey, bu psikolojiyi nasıl değiştirecekleri, yenidoğuş mekanına o psikolojiyi nasıl taşıyacakları, değişim ve sorumluluk için nereye bakacakları. Çünkü alet çantalarında aletleri yok, henüz hiçbir şey yapılamaz. Kabul ediliyorlar ve seviliyorlar ve korunup kollanıyorlar, sırf bu an için sonradan beyinleri açılabilir, bilinç merkezleri açılabilir; her ne durumda olurlarsa olsunlar onlara yardım eden spiritüel kaynaklarla ya da kendi öz kaynaklarıyla ya da sosyal kaynaklarla ya da sevgiyle bağlantı kurabiliyorlar.

S: Çünkü şu an ne varsa gelecekte durum öyle olur. Yani biz ne olursa olsun kognitif olarak yolumuzu araştırabiliriz, vergi

ödemek ya da evde bir şey yapmaya çalışmak fakat sizin söylediğiniz gibi gerçek olan bu deneyime doğru nasıl akacağımızı kontrol etmemizdir. Ve gerçekten onu güzelce detaylandırınız; kitapta küçük muhteşem kendinizi sınama testleriniz var, böylelikle stres-dışı skalanın ve sevgi ve öz saygı skalasının neresinde olduğunuzu vs. görebilirsiniz. Ve her zaman doğrudan alabildiğiniz şeylerden biri, bu arada fonksiyonel biçimini ele alma bakımından, solunumdur. Solunumun korku üzerindeki etkilerinden bahsedelim biraz.

ES: Korku tepkisi ya da savaş ya da kaç tepkisi içerisindeyken, doğal olarak solunumu durdurursunuz. Aslında hiperventilasyona başlıyorsunuz çünkü çok fazla oksijene ihtiyacınız var, çılgın gibi döğüşmek için ya da cehennemden kaçmak için çok fazla oksijene ihtiyacınız var. Bundan dolayı, hiperventilasyona ya da nefesinizi tutmaya başlıyorsunuz. Ve insanlar, yalnızca etrafta günlük gezintilerini yapsalar çok sık solunmadıklarını fark edeceklerine eminim. Aslında hücrelere giden oksijen arzını kesiyorlar. Dolayısıyla, bu sağlıklı olmuyor, sadece daha fazla korku gibi şeyleri besleyen stres oluyor. Bu yüzden, sadece nefes alışımıza ve nefes verişimize odaklanarak gerçekten bu korku tepkisini, stres tepkisini yavaşlatmaya başlayacaksınız ve daha zengin kaynaklı daha rahat olabileceğiniz kanalları açmaya başlayacaksınız. Korkuyu ifade eden bir başka bölümse ben *yeterli şeye sahip değilim ya da ben yeterli olmayacağım*dır. Şimdi, eğer solunumu düşünürseniz, soluk aldığınız sürece soluk vereceğinizi ve soluk verdiğiniz sürece soluk alacağınızı içtenlikle bilirsiniz. Ben bunlardan sadece birini ya da

sadece diğerini yapmam çünkü bu bir sürekliliktir. Bu nedenle, bu *ben yeterli olacağım* ve *yeterli şeye sahip olacağım* bilmeyi varsaymanın bir parçasıdır. Bu, bu çalışmanın ilgili olduğu şeydir; bu bilinçdışı yeniden programlamakla ilgilidir, dolayısıyla şüpheli inanç yoktur, içinizde soluk alacağınıza dair şüpheli bir inanç olmaması gibi. Soluk verdiğiniz sürece diğer soluk almanın geleceğini bilirsiniz ve gitmesine izin verirsiniz çünkü bir şeyin geleceğini bilirsiniz.

S: *Ve yaşayacaksınız.*

ES: Bu, *ben bu 100 Doların gitmesine izin veriyorum çünkü diğer 100' Dolar'ın her an geleceğini bilirim* gibidir. Tamam, bu biliniyor; bu o varsayımdır. Bu arkasında yatan bir sırdır, bir Sır, çünkü Sır, Çekim Kuvveti Yasasının çalışması, sadece ben yapacağım, *ben yapabilirim, yeterli şeye sahip olacağım ve yeterli olacağım varsayımına sahip olmakla* ilgilidir. Fakat sonuçta eğer böyle programlanmamışsak, eğer iyi olma, problem çözme, yeterli olma deneyimini yaşamamışsan, içinde bu varsayma derinden sahip olamazsın. Ve bunun için insanlar korku deneyimleri yaşadıklarında, yalnızca aynı şeyi yaşamışlarsa eski hatıraları tetiklenir. Bu nedenle, bu geçmiş şifalandırmak zorundadırlar; bilinçdışı zihinleri *ben yeterliyim ve yeterli şeye sahibim ve bu yüzden yeterli olacağım*a inandırmak için iyileştirmelidirler, bu yüzden solunumunuz gibi, yaşamı sürekliliğe bırakabilirsiniz. Bundan dolayı, solunum gerçekten inanç sistemini desteklemeye yardım eder.

(Devam Edecek)

Niyetin Gücü ve Başkasının Yerine Enerji Psikolojisi Teknikleriyle Çalışmalar

Dr. İnci Erkin

2. Bölüm

23-24 Mayıs 2009 tarihinde İstanbul'da gerçekleştirilen 2. İstanbul Parapsikoloji Konferansında Dr. İnci Erkin'in yaptığı konuşmanın metnini okuyucularımızla paylaşmaya devam ediyoruz.

İNTEGRATİF TIPTA biz artık biliyoruz ki, fizik ötesi de bizi etkiliyor. Artık pek çok öge bizi etkiliyor. Newtonyen bakışın doğru olduğunu biliyoruz ama bunun geliştiğini, bir kuantum bakış olduğunu da biliyoruz. Çünkü artık her şey madde değil, beden bir makine değil, sadece parçalardan oluşmuyor; beden enerji alıyor, enerji veriyor, enerjetik sistemle iyileşiyor. Einstein hayatı yaşamının iki yolu vardır demiştir: Biri hiçbir şeyin mucize olmadığını düşünmek, diğeri her şeyin mucize olduğunu düşünmek. Siz nasıl düşünüyorsunuz? Buraya gelenler tabi ki!

Niyetin gücünü verirken dikkat etmemiz gereken püf noktaları var. Yaratıcı olun. Yeni bir şeyler bulun. Hiçbir şeyden, sadece zihninizin gücünü kullanarak bir şey yaratmaya gidebilirsiniz. Kendinize güvenin. Yaratıcılık hepimizin içinde zaten var. Enerji ve düşünceyi fiziksel forma getirecek olan güç zorbalıkla değil, nezaketle gelmelidir. Bu, evrenin yasaları arasındadır. Olumlu düşünme ve niyet ile başarılı olanlar zaten bu kurala uyanlardır.

İş yaşamında dahi sevgi her şeyi arkasından getirendir. İş arkadaşlarınız, müşterileriniz, danışanlarınız için yargıdan, öfkeden, nefretten uzaklaştıkça hedeflediğinize ulaşma yolunda ilerlersiniz. Güzelliğin gerçek yüzü dürüstlük, güven ve olması gerekeni bilmektir. Olumsuz düşüncelerinizi yeniden çerçeveleyerek silebilir -buna *reframing* diyoruz- kendinize ve başkalarına şükran duyarak, olumlu düşünce ve niyet becerilerinizi güçlendirebilirsiniz.

Bir sonraki adımınız genişlemek ve açılmak. Zihninizi ve ruhunuzu, aslında içinizde her zaman var olana yavaşça ve sakinçe açın. İç sesinizi güçlendirmeyi ve dinlemeyi öğrenin. Düşüncelerinizin gerçekleşmeye başlaması doğal bir durumdur, reddederseniz dünyada bulunuş amacınızı da reddetmiş olursunuz. Sınırsız bolluk ve berekete ulaşmak için niyet ve çekim yasalarını kullanmalıyız. İşinizi iyi niyetle, en iyi şekilde yapın ve en güzeli hak ettiğinize önce siz inanın. Ama gerçekten çalışmayı da unutmayın. Kendinize önce değeri siz verin ki

başkaları da onaylasın. Ben kendime değer vermezsem başkaları bana nasıl değer verir ki?

Almaya ve kabul etmeye hazır olun. Niyetin evrensel yasalarında yargılama yoktur ve herkese açıktır. Kuşularınız eritin, yok edin gitsin. Sınırsız olasılıklara açık olmak kendinize inanma becerisi ile başlar. Olumlu niyetinize odaklanın ve bu enerji frekansına uyum sağlayın. Bu bizim tasavvuf felsefemizde de var. Bakın İbn-i Sina ne demiş? “İnsanın ruhu kandil, bilim onun aydınlığı ve tanrısal bilgelik de kandilin yağı gibidir. Bu yanar ve ışık saçarsa o zaman sana diri denilir.”

Bir ay önce yayınlanan güzel ve yeni bir çalışmadan daha söz etmek

istiyorum. (Apr 09, 2009, Joie P. Jones and Young K. Bae Department of Radiological Sciences, University of California Irvine, Irvine, CA, USA; Bae Institute of Immune Enhancement, Tustin, CA, USA.) Henüz tercüme etmeye bile vakit bulamadım. Burada fonksiyonel manyetik rezonans görüntüleme tekniği kullanarak akupunktur noktaları ile ilgili bir araştırma yaptılar. Araştırmayı yapanlara dikkatinizi çekmek istiyorum. Bir tanesi Radyolojik Bilimler Enstitüsünden, öbürü Enstitünün Bağışıklığı Güçlendirme bölümünden. Bu konferansı düzenleyen arkadaşlarım çok güzel bir iş yapıyorlar. Ben çok arzu ederdim ki, Türkiye’deki üniversitelerden de

burada birçok bilim adamı olsun. Klinik çalışmalar yapsınlar, bunları yayınlansınlar.

Öğrencilerim arasında bir göğüs hastalıkları uzmanı astumlularla böyle bir çalışmayı yapmaya başladı. Anestezi uzmanı bir öğrencim de anestezi öncesi ve sonrası bir çalışma yapıyor. Bir başkası bununla ilgili mezuniyet tezi yaptı, bir diğeri master tezi yaptı. İyi gidiyor ama daha çok şey yapmamız lazım. Bu çalışmada buldukları şunlar: Bir aku-point uyarısı yapıldığı zaman beynin aktivitesi uyarıdan 180–200 milisaniye sonra aktifleşir. Ondan sonra ikinci ve çok daha hızlı bir ara yol oluşuyor. Akupunktur uyarısından 0,8 milisaniye sonra, neredeyse anında aktifleşiyor. Bunun elektromagnetik pulsasyonla uyarıldığını düşünüyorlar. Üçüncü bir yol da biraz daha yavaş oluşuyor. Uyarı da 15–25 saniye sonra başlıyor. Yani bir uyarıda tek bir yol yoktur. Beyinlerimizde farklı mekanizmaları kullanarak, farklı zaman dilimlerinde de uyarı oluşuyor. Bu uyarıların daha sonraki kanallar boyunca hareket ettiği, bu konuda hassas kişiler tarafından doğrulanmıştır.

National Institute of Health, yani www.nih.gov sitesine girip, *clinicaltrials* bölümüne (klinik deneyler) bakarsanız 50.000, 100.000, 200.000 dolar verilerek klinik deneyler yapılıyor. Yaraların iyileşmesinde uzaktan şifa tekniği, HIV/AIDS için duanın ve yaşam isteginin rolü, maneviyat ve ruhsallığın bağışıklıktaki etkisinin gözlenmesi, kalp pili taşıyanlar için Çigong terapi, kemoterapi gören, lösemili ve *non-Hockin* lenfomali hastalarda müzik kullanılarak yapılan imgeleme -hayal etme-

düşünce tekniklerinin etkisi, doğum kanalında travma geçirmiş yeni doğan stresli bebeklere iyileştirici dokunuşlar (*healing touch, ellerle yapılan şifa*) konusunda eğitim almış kişi ve hemşirelerin yaptığı şifa uygulamalarının rolü gibi araştırmalar yapmaktadırlar. Biliyorsunuz Prof. Mehmet Öz bile ameliyatlarında *healing touch* bilen hemşirelerden destek alıyor.

Bu da emektar bir slayt: Hz. Ali'den: "İlacın sende, görmüyorsun; hastalığın da senden, bilmiyorsun; sen kendini küçük bir şey sanıyorsun, oysa sende en büyük alem gizli. Okuduğun kitaba bir bak, ayetleri senden bahsediyor."

Şimdi, sizlere *surrogate* çalışmadan kısaca bahsedeceğim. *Surrogate*'in kelime anlamı vekil. Yani biz nasıl vekil anne oluyor, başkasının bebeğini taşıyorsak, başkasının yerine nasıl kurban kesiyorsak *surrogate*'in anlamı da budur.

Şimdi, buraya altı adet sandalye rica ediyorum. Şimdi de bu sandalyelere şu anda evde rahatsız bir yakını olan kişileri rica ediyorum. Gelecek kişilerin yakınlarının hastalığı kronik olmasın. Kolu, bacağı ağrıyan yakını olan altı kişi gelsin. Gelen kişiler benim öğrencilerimden olmasın. Öğrencim Tülin'den yardım alacağım.

Şimdi, üzerinde çalışacağımız yakınınızı bana söyleyin: "Anneannem bronşit kanseri." "Üzerinde çalışacağımız ağrısı sızısı var mı?" "Evet." "Sizin?" "Kızım farengit, öksürüyor, yatıyor şu an." "Sizin?" "Arkadaşım ayakta duramıyor, nedenini bulamadılar. Ayağa kalkıp ağrıdan hemen oturuyor." "Ağrısı neresinde?" "Belinde." "Sizin?" "Yakınımın dizlerinde ağrı var, protez var." "Ağrılar içinde evde bıraktınız."

“Sizin?” *“Kardeşim kolon kanseri.”*
 “Ağrıları var mı?” *“Evet.”*

Şimdi, şunu yapıyoruz: Tülin o taraftan dokunacak, ben bu taraftan; size noktaları falan izah edecek değiliz, kısa devre çalışacağız. Gözlerinizi kapatıyor, hasta olan yakınına zihninizde canlandırıyorsunuz. Bu şifa çalışması için içsel olarak yakınlarınızın onayını alın, hep bir ağızdan cümlelerinizi söyleyeceksiniz. Şu an o kişisiniz. Onun niyetine konuşuyor ve çalışıyorsunuz. “Şu problemim var. Bu problemime rağmen kendimi seviyor ve onaylıyorum. İyi olmayı seçiyorum,” diyeceksiniz. Ağrısı varsa, “Bu ağrıya rağmen kendimi seviyor ve onaylıyorum,” dizinde problemi varsa “Dizimdeki probleme rağmen kendimi seviyor ve onaylıyorum. İyi olmayı seçiyorum,” diyeceksiniz.

Herkes hazır mı? Güzel. Gözleriniz kapalı. Ben ve Tülin yüzünüzdeki bazı noktalara dokunuyoruz. Siz de olumlamalarınızı söylüyorsunuz.

“Başıma bu gelene rağmen, yaşadığım bu olumsuz duruma rağmen, bu durumu kabul ediyorum. Daha iyi olmayı, huzur içinde olmayı seçiyorum. İyi olmayı seçiyorum, iyi olmayı seçiyorum.” Tekrarlayın! “İyi olmayı seçiyorum. İyiliği hak ediyorum, iyi olmayı seçiyorum. Ben sağlıklı olmayı, iyi olmayı hak ediyorum. Buna hazırım. Benim hedefim daha nitelikli ve daha kaliteli bir yaşam. Problemime rağmen kendimi seviyorum, kendimi onaylıyorum. Kalbimi sevgiye, sevmeye açıyorum. Beni çok üzmüş olanları da, bunun başlamasına neden olmuş olabilecekleri de affediyorum. Özgürüm, açığım. Ben yaşadığım bu sıkıntıya rağmen kendimi seviyorum ve onaylıyorum. Benim için her

şey şu andan itibaren daha iyi, daha güzel. Sevdiğimi biliyorum. Kendimi güvende hissediyorum. Etrafımdakilerin bazen bana ne kadar üzüldüklerini söyleyemediklerini de biliyorum. Ben kendi gerçeğimi olduğu gibi kabul ediyorum. Bu gerçekle en iyi halde olmayı hedefliyorum. Daha iyiyim, huzurluyum. İçimi güzel bir serinlik kapladı. Benim için şu anda her şey çok daha iyi, kendimi daha iyi olmak için hazır hissediyorum. Daha iyi olmayı hak ediyorum. Daha iyi olmayı hak ediyorum. Daha iyi olmayı hak ediyorum. Tüm öfkelerime, kırgınlıklarına, beni hırpalamış olanlara rağmen ben Yaradan’ın sevgili kuluyum. Kendimi de affediyorum. Kendimi de çok seviyorum.”

Evet, şimdi çok yavaşça üç kez derin nefes alın. Daha sonra buraya, kendinize ve bu zaman dilimine gelin. Yavaşça gözlerinizi açın. Neler hissettiniz? Kısaca belirtin.

-Yaptıklarımın iyi sonuç vermesi için çok gayret ettim, çok tedirgindim.

-Huzur buldum. Arkadaşım için çok faydalı oldum.

-Keşke kendim için de böyle bir şey yapabilseydim.

Bu çok önemli bir nokta, daima önce kendiniz için bir şey yapacaksınız. Uçaklarda ne diyorlar? Problem anında oksijen maskesini önce anneler kullansın diyorlar. Bu bizim için de geçerli, şifacılar için de bu geçerli. Önce ben iyi olacağım ki problemimi karşımdakine yansıtmayayım. Bu egoistlik değil, hepimiz bir numaradasınız, kendinizi bir numaraya koyun.

-Yakın hissettim ben.

-Huzur duydum, eve gittiğimde hastamı daha iyi bulduğumdan eminim.

Şimdi, bu uygulama tabii ki çok kısa oldu. 5–7 dakika süren bir çalışma yaptık. Zamanımız kısıtlı. Ben bu altı kişiden yarın bize geri bildirimde bulunmalarını istiyorum. Eve gittiğiniz zaman, “Ben senin yerine böyle bir çalışma yaptım,” demeyeceksiniz, bahsetmeyeceksiniz, çünkü onları etkilemiş olursunuz. Sadece, “Nasıldın, ağrıların geçti mi? Günün nasıl geçti, aklına bir şeyler geldi mi? Öğleden sonra uykuya geçtiysen bir şeyler gördün mü?” gibi sorular sorun lütfen ve notlar alın. Notlarınızı yarın bizimle etkinlik aralarında paylaşın. Hepinize teşekkür ediyorum. Demo yapmama rağmen zamanımı iyi kullandım.

Sorularınız varsa kısaca cevaplayabilirim. Ben yarın da buradayım, etkinlik aralarında da cevaplayabilirim. Dinliyorum sizleri.

Bir dinleyici: “Çok teşekkür ederim, her zamanki gibi çok güzel şeyler anlattınız. EFT’yi deneyimleyen bir kişiyim. Yakınlarıma da bire bir uygulamış ve yararını görmüş olduğum için EFT inandığım bir sistem. Zaten bütüne inanmamak elde değil, eğer bütüne inanmıyorsak kendimizi reddetmiş oluruz. EFT’nin uygulamasını birçok kişi bilmiyor olabilir. Benim birçok arkadaşım EFT’yi bir kez uygulayarak korkularından arındılar. Uçağa binemeyen bir işadama arkadaşım şu an uçağa binebiliyor. Bir arkadaşımın yılan korkusu vardı. Bir arkadaşımın hayat korkusu vardı. Bunlar geçti. EFT bu kadar net bir şey. Bir de şunu sormak istiyorum. Himalaya tuzu diye bir şey var. Ben üç aydır kullanıyorum. İnanılmaz sonuçlar aldım. Bir arkadaşımın yüksek tansiyonunu geçirdi. Belki buradakilerin de işine yarayabilir. Siz

ne düşünüyorsunuz? Teşekkür ederim. İyi ki varız.”

Vücudumuzdaki iletişim elektro fiziksel-kimyasal bir şekilde olur. Elektro fiziksel-kimyasal bir şekilde olurken her hücremizin mili volt cinsinden bir elektriksel aktivitesi vardır. Hücrelerimizin içinde bulunduğu ekstraselüler matris dediğimiz hücreler arası bir sıvı var. Bu sıvıyı bir çorba gibi düşünebilirsiniz. Hücreler arası sıvıdan bir takım maddelerin hücre zarı aracılığıyla içeri alınması ve dışarı verilmesi hücrelerin elektrik şarjlarının 30 mili volttan 40 mili volta, 50 mili volta, bilemediniz 70 mili volta çıkmasıyla oluyor. Bu nedenle yediğiniz içtiğiniz şeyler, beslenmeniz, içtiğiniz su, katkısız gıdalar, nefes egzersizleri, yaşama şekliniz, dostlarınız hepsi önemlidir. Eğer bir kişi bana gelir de sigaradan sararmış parmaklarıyla, “Ben çok hastayım. Şu problemim var,” derse, o kişi kendine bir yıllık yapmadan önce ben ona ne yapabilirim? Yani herkes kendine ne yapabilecek, bunları da düşünsün.

Evet, bir soru daha, son bir soru daha alayım.

“Benim elli yaşında bir öğretmenim var, dört yıl önce bir trafik kazasında boyundan aşağısı felç oldu. Ölme hakkını ister hale geldi. İsviçre’ye başvurdu. Bunu bir klinik kabul etti. Basında çok yankılandı ama...”

Evet, okudum gazetelerde. Bunların hepsi integratif yani tamamlayıcı ya da destek tıp yöntemleri. Bizim İzmir’de enerji tıbbi ve uygulamaları derneğimiz var. Zaman zaman konferanslar yapıyoruz. İzmir’deki bir konferansta boyundan aşağısı felç olmuş, beyin cerrahı olan doktor bir

hanım tanıdım. Adı Özlem. Kendisi biyorezonans terapiyle rahat hareket eder hale gelmiş. Sizin sorduğunuz vakada, sinirdeki bir kesi tam olduysa ne yapılabilir, kök hücre terapisi olur mu? Ben bunları bilmiyorum. Zaten branşım da değil. Ancak o durumdaki kişilerin biyorezonans yöntemini denemesi lazım diye düşünüyorum. Beyin cerrahı olan o Özlem hanıma ulaşmaya çalışsınlar derim.

“İzmir de mi yaşıyor?”

Hayır, İstanbul’da yaşıyor kendisi, verebileceği bilgilerle daha faydalı olur diye düşünüyorum.

Bir izleyici: “Bir de mucizelere inanmak lazım.”

Bakın burada bir yanılğı var. Bu tip şeylerin etki etmesi için, fayda görmeniz için buna inanmanız gerekmiyor. Sadece bize kendinizi bırakın ve uygulayın. İnancın iyileşmelerde tabi ki faydası vardır ama

bizim yaptığımız uygulamalarda aku noktalarına dokunduğumuz zaman enerji meridyenlerindeki enerji akışı aktif hale geliyor.

www.eftturkey.com benim site adresim. Bu siteden eğitimleri ve atölye çalışmalarını takip edebilirsiniz. Üç saatlik atölye çalışmaları yapıyoruz. Hiçbir zaman en iyiyi ben yapıyorum demiyorum. İyi bir şekilde öğretmeye çalışıyorum. Herkes yapsın, alet çantasına bunu ve diğer teknikleri de eklesin. Zaten bizim eğitimlerimiz sadece EFT’den ibaret değil, içinde emotrans var, başka farklı teknikler var. Bunun bir nevi uyumlama olduğunu da düşünüyorum. Çünkü kendinizi bu frekansa açıp, kendinizi bu yolda ilerletmeye başlamış oluyorsunuz. Bunun çok önemli olduğunu düşünüyorum. Hepinizi çok seviyorum.

Sayın İnci Erkin’e bu konuşması için çok teşekkür ediyoruz. □

Önsezilerin Bilimi

Larry Dossey

2. Bölüm

RM: Bir süre önce Midwest'teki kilise vakasında sözünü ettiğinizi işittiğim bilinçdışı bilginin sağduyusu var. Ve bazı diğer örnekler gibi, buna da girebiliriz. Belki bize gerçekten ilgi çekici bulduğunuz iki veya üç örnek verirsiniz, buna son zamanlardaki bu Fransız uçağı ile ilgili olan da dahil.

LD: Elbette. En beğendiğim örnek, en beğendiğim örneklerden biri rüyasında bebeğinin odasındaki avizenin tavandan düştüğünü, bebeği ezdiğini ve bebek karyolasını kırıp döktüğünü gören Washington Eyaletindeki genç bir anne ile ilgili olandır. O zaman rüyasında bu gerçekleştiğinde saatin sabah 4:35 olduğunu görmüştü. Böylece, uyanır; dehşete kapılır, korkar, kocasına rüyasını anlatır, kocası etkilenmez. "Bu sadece rüya." Tekrar uykuya dalamaz. Bebeği alır, kendi yanlarına getirir ve iki saat kadar sonra o ve kocası yüksek bir çarpma sesiyle uyanırlar. Kadın içeri gider, gerçekten, avize bebek karyolasının üzerine düşmüştür. Bebeği öldürecek ya da yaralayacaktı; bebek karyolasını harap etmiştir. Bebeğin odasındaki saate bakar ve 4:35 olduğunu görür. Böylece, bunu kamera gibi dakikası dakikasına ayrıntılarıyla tutturdu.

RM: Evet.

LD: Bu kalıbı önsezilerde tekrar tekrar görürsünüz, annenin önseziye sahip olduğu ve çocuğunun hayatını kurtarmak için müdahale ettiği anne/çocuk bağlamı.

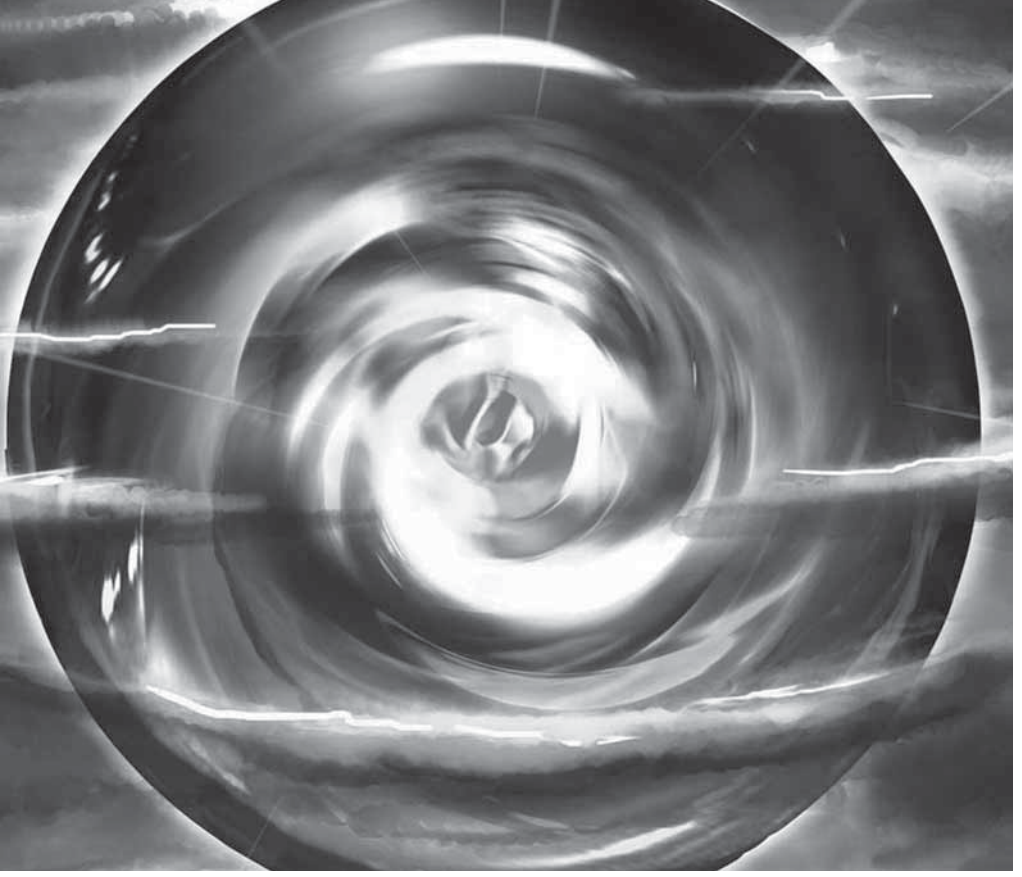
RM: Ve bunun türler olarak hayatta kalmamızla ilgisi var. Bu, kötücül ve alay konusu olmak yerine, insanlığın çok fazla saygı duyulan içsel yeteneği olmalı.

LD: Durumun bu olduğuna kesin olarak inanıyorum. Biliyorsunuz, bu alanda ciddi çalışmalar yapan birçok insan, bu önsezi duyusunun hayatta kalmamıza yardımcı olmak için, tehlikelerden ya kaçınabilmek ya da etkili bir şekilde baş edebilmek için tehlikeler gerçekleşmeden önce onları sezinlemek için, evrimsel tarihimizde muhtemelen çok erken ortaya çıktığını düşünüyor.

RM: Hmm.

LD: Bu nedenle, şimdiye dek birçoğumuzun önsezilere sahip olmak üzere fiziksel bağlantılı olmamız için bunun genetik yapımıza içselleşmiş olabileceğini düşünmenin biyolojik anlamı olduğunu düşünüyorum.

RM: Şimdi, bazı başka daha rastgele, daha az seçkin türde çalışmalar yapıldı. Dean Radin'in çalışmasının akademik çevrelerde inanılmaz çok saygı duyulduğunu biliyorum ama diğer türde çalışmalardan konuşuyoruz ve sözünü ettiklerinizden biri tren kazaları ile ilgiliydi, ulaşımın büyük ölçüde trenler ile yapıldığı zamanlarda. Bundan söz edebilir misiniz?

LD: Evet, tamam. 50'lerde William Cox isimli bir araştırmacı gazetede tren kazalarını okumaktan bir fikir edindi, kazanın olduğu gün trene binen çok az insan olduğu görülüyordu. Böylece, tüm ülkede yirmi sekiz büyük tren kazasına baktı ve kazanın olduğu gündeki boş yerlerin oranını, yedi, on dört, yirmi dört ve yirmi sekiz gün önceki boş yer oranı ile karşılaştırdı...

RM: Haftanın aynı günüydü, bu nedenle bir çeşit kontrol vardı.

LD: Bu tam olarak doğru, evet. Ve böylece, tüm ay için verileri aldı, bunu kaza günü ile karşılaştırdı ve her vakada -yirmi sekiz tren kazasında, bunun istisnası yoktu- istatistiksel olarak kaza gününde trene diğer günlerden

daha az insan binmişti. Bu şüpheli görünüyor, sanki insanlar onlara kaza gününde seyahat etmemelerini söyleyen bir tür hisse sahip.

RM: 9/11.

LD: 9/11 çoğu insan için şok edicidir. Birçok Amerikalı o dört adet ölüme mahkum uçağa olanlar hakkında bazı yanlış imgelere sahip. Birçok insanın bu uçakların insanla dolu, yolcu ile dolu olduğunu sandığımı görüyorum.

RM: Hollywood bunu bu şekilde gösterdi.

LD: Evet. Bu doğru. Uçaklar çarpıtlar, biliyorsunuz, insanla yüklü olan dört uçak orada ölümlü buluştu. Bu şekilde gerçekleşmedi. O uçaklar %80 boştu.

RM: Bugüne dek bunu bilmiyordum.

LD: Çok az insan biliyor ve birçok insan bunu duymaktan şok oluyor. Çok fazla uçak yolculuğu yaparım ve %20 dolu olan uçaklara binmedim.

RM: Bu normal değil.

LD: Normal değil ve bunlar çok yoğun güzergahlar, yoğun varış yerleri.

RM: Evet.

LD: Böylece, birçok insanın o gün uçmamak için bazı türde nedenler bulduğu ortaya çıktı.

RM: Aslında, diğer görüşme yaptığımız kişilerden biri olan Jean Houston o insanlardan biriydi, bu doğru, değil mi?

LD: Sadece birkaç hafta önce onunla bu konuda konuşma fırsatım oldu. Jean ile ilgili 9/11 hakkında dolaşan bazı eğlenceli hikayeler işitmiştim ve ona bunu sordum ve 9/11’de derin bir halsizlik hissiyle uyandığını söyledi. Ve o sağlıklı bir kadın, hiç bu şekilde hissetmemişi ve o gün seyahat etmemesi gerektiğini herhangi bir sorunun ötesinde biliyordu. 9/11 idi ve Birleşmiş Milletler’e konuşma yapmak için New York’a uçuşu bekleniyordu. B.M.’i arar ve gelemeyeceğini söyler.

RM: Bu çok sık gerçekleşmez.

LD: Hayır, B.M.’i reddedemezsiniz. Bu nedenle B.M.’deki insanlar ona “Burası B.M., iptal edemezsiniz” der. O, “Bunu yapamam. Gelemem,” der. Böylece, İkiz Kulelere uçan o uçaklardan birinde olan uçuşunu iptal eder ve böyle yaptığı için, Jean Houston bugün hala hayatta.

RM: Şükürler olsun, hepimiz için.

LD: Kesinlikle.

RM: Yani demek istiyorum ki, yine, onun rüya görmediğinden bahsediyorsunuz; bu bir tür halsizlik hissiydi, çok bilinçdışı idi ama uçmamasını bilmesine yetecek kadar derin rahatsız edici bir duyguydu.

LD: Hımm.

RM: Benzer bir şey gerçekleşti, bu sabah anlattığınız hikayelerden biri -bunu seviyorum- Beatrice, Nebraska’da olan.

LD: Oh, Beatrice, Nebraska.

RM: Bu epeyce şaşırtıcı. Şüpheciler bunu olasılıklarla ifade ediyor ama siz dilediğinizi söyleyebilirsiniz.

LD: Evet, bu insan gruplarının bilinçdışı bir seviyede bir sezgiyi veya bir önseziyi paylaşabildiği, kolektif bilinçdışının ifadesi olduğunu düşündüğüm şeyin harika bir örneğidir. Farkındalık seviyemizin altında işleyen kolektif bilinçdışı hakkında konuşan büyük İsviçreli Psikolog Jung’u biliyorsunuz, bu vasıta ile insanlar uzay ve zaman boyunca bilinçdışı seviyede bilgi paylaşabilir. Bu, o örneklerden birine benziyor. Bu küçük kasabadaki insanlar onu “Be-atrice” şeklinde telaffuz ediyor.

RM: Be-atrice. Özür dilerim. Be-atrice.

LD: Beatrice’teki gazete editörü ile konuştum ve telaffuzumu düzeltmemi söyledi.

RM: Üzgünüm. Beatrice’de dinliyor olabilecek herkesten özür diliyorum. Üzgünüm.

LD: Pekala, hürmet etmeliyiz ve bunu doğru söylemeliyiz. Bu olay Westside Baptist Kilisesi’nde gerçekleşti. Ve kilisenin on beş koro üyesi vardı. Her çarşamba akşamı saat 7:20’de toplanırlar ve 7:25’te koro çalışmasına başlarlardı, ama çarşamba akşamı olan 1 Mart 1950’de, kilise tarihinde ilk kez önceden haber vermeden kimse gelmemişi. Hiç kimse orada değildi. On beş insanın hepsi de gelmemişi.

RM: Ve çeşitli nedenlerden dolayı.

LD: Evet. Ama saat 7.25’te kilise

havaya uçtu. Bu kesinlikle büyük bir patlamaydı! Pencereleri kasabaya savurdu ve eğer kilisenin içinde birileri olsaydı, kesinlikle ölürlendi. Ama hiç kimse yaralanmadı çünkü hiç kimse orada değildi. Şimdi, bu Life Dergisinde yayınlandı.

Amerika yaklaşık bir hafta buna konsantre oldu ve muhabirler neden oraya gitmedikleri ile ilgili bu on beş koro üyesi ile röportaj yapmak için oraya üşüştü. Onların çok sıradan, önemsiz nedenleri vardı. Bir kadın ütü yapıyordu ve kendinden geçtiğini ve ütü yapmaya aşık olduğunu söyledi, bu nedenle kendini koparamamıştı...

RM: Tam orada mekansız bir olay olduğunu biliyorsunuz (birlikte gülerler).

LD: Tam oradakinin tuhaf bir olay olduğunu düşünüyorum. Birkaç genç lise öğrencisi kız ev ödevlerini yapıyordu, ev ödevleri ile kendilerinden geçmişlerdi.

RM: Genç kızlar bunu yapmaya eğilimli.

LD: Bunu biliyoruz, evet.

Bazı adamlar çok uzayan bir spor yayını dinliyorlardı ve birkaç insan arabalarının o akşam çalışmadığını gördü. Demek istediğim, sadece onları topluyorsunuz. Hiç kimse kilisenin havaya uçacağı ile ilgili ipucuna sahip değildi ama hepsi uzak kaldıkları için hiç kimse zarar görmedi.

Olasılık uzmanları ve istatistik uzmanları bağlantı kurdular ve bunun gerçekleşmesinin milyonda bir olduğunu hesapladılar, bazı insanlar milyarda bir olasılık olduğunu söylediler. Bu nedenle, eğer bunun sadece şansa bağlı olarak gerçekleştiğini söylerseniz, olasılıklar gerçekten size karşıdır.

RM: Evet, tamamıyla.

LD: Bir açıklama olarak milyon veya

milyarda bir şans.

RM: Böylece, anlamaya başladığımız zaman bu şimdi bizi nereye götürüyor? Demek istiyorum ki, önceden belirlenmiş nedir sorularını, zaman/uzay sürekliliği ve bunun ne tür bir döngü olduğu sorularını ortaya çıkarıyor. Nerede en yüksek seviyeye gidiyor, bu sizi nereye götürdü?

LD: Evet, bilincin zamana nasıl uyduğu ile ilgili sağduyu fikirlerimi yeniden düşünmem için beni cesaretlendirdi. Biliyorsunuz, ben üniversitede ve tıp okulunda iken, sağduyuya göre gerçeklik modellerimizi oluşturuyoruz. *Zaman lineerdir; geçmişten şimdiye ve geleceğe akar.* Modern fizikte bu fikir tamamen terk edildi. Fizikçiler şimdi önseziye sıcak bakan çeşitli modeller kurguladılar. Tekniğe girmeden bir ikisinden bahsedeceğim. Fizikçiler kapalı *zaman/hayat döngülerinden* söz ediyorlar, bu döngülerde zaman gelecekteki şimdiki ana bilgi getirerek, kendisini gelecekteki şimdiki zamana geri bükebilir, böylece bunu bir önsezi olarak deneyimleyebilirsiniz.

RM: Evet.

LD: Onlar her şeyin eşzamanlı olarak var olduğu *Blok Evren*'den söz ediyorlar; gerçekleşmiş olan tüm olaylar gerçekleşiyor veya gerçekleşecek olanlar zaten planlanmış. Böylece, eğer durum bu ise, bu Zamanın önseziye sıcak bakan modelidir.

RM: Evet.

LD: Hiç kimse bu modellerden hangisinin veya çok sayıda olan diğer modellerin hangisinin en sonunda üste çıkacağını ve kabul edileceğini bilmiyor, ama şüphe gölgesinin ötesinde bildiğimiz şey, zamanın bir nehir gibi akmadığıdır.

RM: Doğru.

LD: Bu önsözlerle olanak sağlamaz. Modern fizikte önsözleri engelleyen hiçbir şey yoktur.

RM: *Ve biz konuşurken, bu örneklerle bile, bu olayların bazılarının değiştirilmeye çok berrak şekilde açık olduğu görülüyor.*

LD: Evet. *Olası gelecek* fikrini severim. Bu, birçok fizikçinin ilerlettiği bir fikirdir. Başka deyişle, bir önsözde gördüğümüz şey taşaya yazılı değildir. Değiştirilebilir, kenarları belirsizdir, sabit değildir, ama olasıdır. Geleceğin oynayacağı en olası veya en muhtemel şekli görebilirsiniz ama şimdiki zamandaki niyetleriniz onu bir yöne veya başka yöne değiştirebilir çünkü o sabit değildir sadece olasıdır. Bu nedenle, olası gelecek ile ilgili bu fikir çok çekici bulduğum bir fikirdir.

RM: *Önceden belirlenmiş olmaktan daha ziyade.*

LD: Tam olarak.

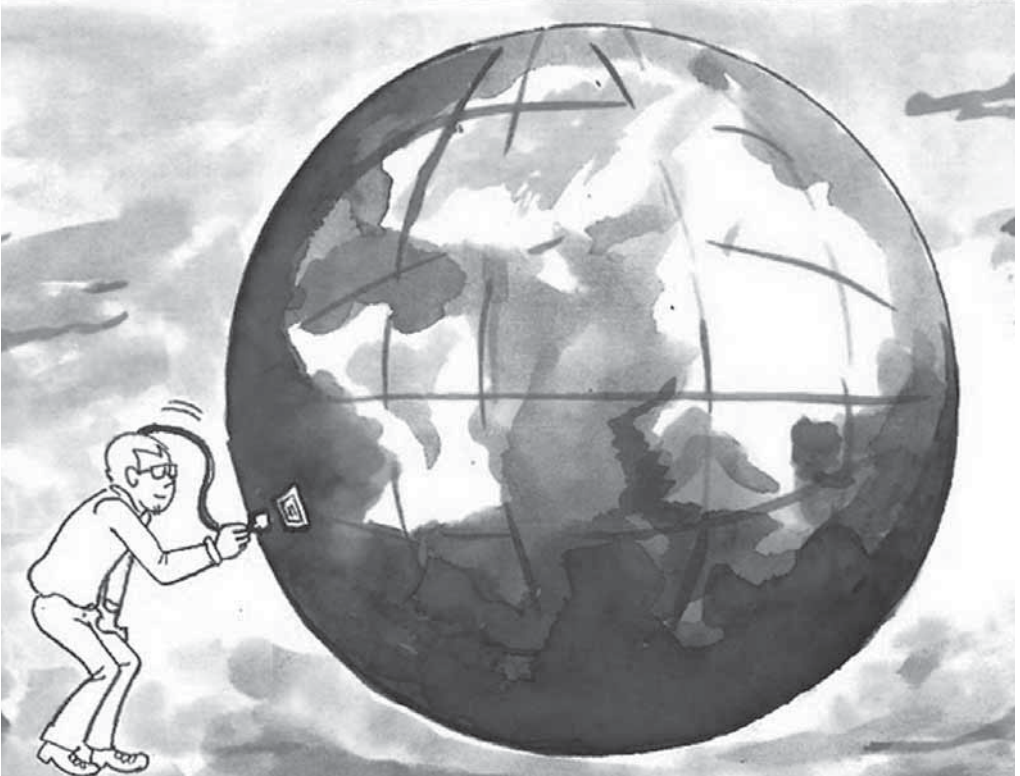
RM: *Ve bu rahatlatıcı.*

LD: Evet öyle. Biliyorsunuz son zamanlarda önsözler hakkında konuştuğum kitap turunda idim ve bir kitapçada konuşma yaptığım zaman daima birileri gelip, "Pekala, bundan hoşlanmıyorum çünkü eğer önsöziyi görürsen, bu sanki siz ona neden oluyorsunuz gibi," der. Ve bunu garip bulurum, garip bir düşünce ama birçok insan bu yorumu öfkeleniyor.

RM: *Bu doğru.*

LD: Avize ile ilgili olan bu genç annenin, onu rüyada bir önsöz olarak gördüğü için avizenin düşmesine neden olduğunu söylemenin zor olduğunu görüyorum.

RM: *Ama bir taraftan bilim düşüncesinin ve niyetin gücünü göstererek ortaya çıktığından ve sonra zaman ve uzayın*

düz bir süreklilik olmadığını gösteren diğer bilime sahip olduğunuzdan, birçok çelişkili inanca sahip olduğunuz yer burası değil mi? Ve farklı sektörlerden yükselen bu bilginin birleşmesinin bu tür duyguyu yarattığı yeri görebiliyorsunuz.

LD: Evet, bu doğru. Eğer bir şeyi görüyorsanız, onu yaratıyorsunuz kavramına kültürün neredeyse fazla tutkun olduğuna düşünüyorum. Biliyorsunuz, Sır, niyetin gücü ve buna benzer şeylerle şu anda etrafta yaygın olan bir sürü şey var. Aslında, vizyonlarımızın gerçekliği etkilemeye yardımcı olmasının büyük bilgelik olduğunu düşünüyorum ama bunun aşırılıklara götürülebileceğini düşünüyorum. Bu kitabı araştırdığım zaman, bir gün Google'da "9/11 rüyaları" nı aramaya karar verdiğimi ve 13.900.000 sonuç çıktığını hatırlıyorum. Şimdi, birçok insan 9/11'in önsesizine sahipti. Onlar önsesizlere sahip olmaya çalışmıyorlardı, demek istiyorum; genel olarak konuşursak, bunlar sadece rüyalarında gerçekleşti. Ve

bu 14.000.000 insanın hepsine gidip, "Bak, çok teşekkürler. 9/11'e sen neden oldun," demenin gerçekten zor olduğunu görüyorum."

RM: Tam olarak.

LD: Sanıyorum ki, eğer insanlara 9/11'e veya o 3000 ölüme onların neden olduklarını söylerseniz, bunun tarifsiz bir şekilde saldırı olduğunu düşünürler. Bu elçiyi vurmaya benzer.

RM: Doğru.

LD: İnsanların bunu taşıdıkları yerin bu olduğunu düşünüyorum, bunu görüyorsunuz; ona siz neden oluyorsunuz fikri saçma aşırılık. Ben kendim oraya gidemem.

RM: Hayır. Söylediğiniz şeyi tamamıyla anlıyorum ve bunun ondan çok daha karmaşık bir ağ olduğunu düşünüyorum. Ve elbette, gerçekliğinizi yaratmak için niyeti kullanmak için söylenecek çok şey var.

LD: Kesinlikle.

RM: Ama bu bölgelere girdiğimiz zaman bunun biraz bulanık olmaya ve karışmaya başladığını düşünüyorum. Ve kolektif bir olay hakkında konuşmakta olduğunuz yerde sözünü ettiğiniz şeyi deneyimledim.

Bir kez -peki, birkaç kez- ama özellikle biri, Vandenberg'te Uzay gemisinin havaya uçtuğu gün, uyanmadan hemen önceki sabahın erken saatlerindeydi.

LD: Uzay mekiği, evet.

RM: *Ve birçok insan onun havaya uçtuğunu rüyasında gördü, öyle görülüyor ki böyle aşırı vakalar yaşandığında, belki hava dalgalarına çarpmak zorunda olan olaylar, gerçekleştiğinde yani olduğunda siz o anda büyük çaplı bir enerji alıyorsunuz ve bu da size olay sizin realitenizde henüz yaşanmadan önce -ki aslında gerçekleşip de henüz realiteye inmemişken- onu gelecekte olacak durum olarak söyleyebiliyorsunuz. Ama tekrar, kesinlikle haklısınız ve bana göre rüya zamanında olmasa bile bu deneyimler hakkında nasıl hissettiğimizin duygusu gerçekten önemli birilerinin bir şeyler söylediği bir deneyime nasıl sahip olduğunuzu biliyorsunuz. Hadi bunu yapmaya gidelim ve o zaten önceden gerçekleşmiş gibi derin bir rahatlama vardır, bunlar gerçekten daha yakın dikkat göstermemiz gereken söylediğiniz türde şeyler midir?*

LD: Evet, böyle olduğunu düşünüyorum. Henüz üç hafta önce Air France Flight 447 ile ilgili gerçekleşen bir örneği vereyim. Bu uçak Rio'dan Amsterdam'a dönüş yolculuğunda Atlantik'te düştüğü zaman 228 insanı ölüme götürdü. Ertesi gün Hollanda televizyonunda ortaya çıkan insanlardan biri, ismi Stephen Van Oss olan bir adamdı. Stephen'in bu uçuş için rezervasyonu vardı ama arkadaşlarından biri uçak Amsterdam'dan ayrılmadan önce onu aradı ve eğer bu uçuşla giderse, asla canlı olarak geri dönemeyeceğini söyledi. O (arkadaşı) Stephen'in uçuşuyla ilgili bir rüya görmüştü ve tüm bu yolculukta ciddi şekilde

yanlış bir şeyin olduğunu söylemişti. Bu nedenle, Stephen iyi arkadaşının tavsiyesine uydu ve iptal etti ve bundan dolayı yaşamını kurtardı.

RM: *Hımm. Ve bu, yaşamda gerçekten bu şekilde işliyor.*

LD: Göründüğü şekil bu.

RM: *Eğer bilinçaltınız, her ne olursa, bunu size ulaştırıyorsa, arkadaşınıza ulaştırabilir.*

LD: Evet, bunu da seviyorum ve ben...

RM: *Hepimizin bu bilinç dışında, sözüm ona görünmeyen dünyada olabileceğimiz ve hala birbirimize yardım edebilmemiz güzel değil mi? Mekanizmalar orada.*

LD: Evet, bu doğru. Evren o mekanizmayı sağladı; o orada ve onu çok rahatlatıcı buluyorum çünkü bunun hepsini kendi başına yapmak zorunda değilsin, biliyorsun. Burada hepimizin çağırabileceği müttefikler var.

RM: *Kesinlikle, bu doğru. Bundaki güzellik bu. Evet, bununla ilgili son düşünceler var mı çünkü kitaptaki her şeye girmeyeceğiz, evet, zamanımız yok. Önseziye ilgi duyan herkes onun bir kopyasını alabilir.*

LD: Pekala, evet, sadece yüzeyi eşeledik ve gerçekten bunun insan ırkına muazzam bir armağan olduğunu düşündüğümü vurgulayacağım. Bu sadece tartışığımız gibi, hayatlar kurtarmak, kendimiz, çocuklarımız, sevdiğimiz için pratik amaçlar için kullanılmaz, ayrıca bazı daha büyük dersler vardır. Benim için daha büyük ders, bilincimizin zamansız olan veçhesinin bulunmasıdır; bilincimiz yalnızca zamanın içinde değildir. Eğer böyle ise bu Ruh, bilincimizin ölümsüz, zamansız, ebedi veçhesi fikrine bir ok gibi doğrultulur. Bu

mesajın düşünebildiğim önsözlerden gelen en büyük armağan olduğunu düşünüyorum.

RM: Buna katılıyorum. Hem bu konuyu, mesaj için zamanın uygun olduğunu düşündüğüm şu anda yayınladığınız için hem de araştırma için vakit ayırdığınız için ve de bu konuyu araştırma cesaretini gösterdiğiniz için size teşekkür ediyorum.

LD: Haklı olmanı umuyorum. Buna kendim inanıyorum.

RM: Evet. Çok teşekkürler, Larry.

LD: Teşekkürler.

RM: Konuyu daha fazla araştırmak için

ve yeni çalışmasının, Önsözlerin Gücü'nün bir kopyasını almak için Larry'nin websitesini ziyaret edebilirsiniz:

www.doseydosey.com

Conscious Media Network Temmuz 2009 sayısından çeviren: Saffet Güler.

Beden Aurasının İşlevleri

Ali Karaca

KAİNATTA var olan her şeyi kapsayan tesirliliğe şuur enerjisi diyoruz. Şuur vibrasyonu, uzay ve zamanda yerel olmayan sonsuz bir yayılım ve süreklilik gösterir. Sahip olduğu enerji birimi son derece küçük olmasına karşın olağanüstü bir güçle yüklüdür. Maddesel ortamlara enkarne olan varlıklar gelişmiş ve gelişecek olan durumlarına bağlı olarak bu Şuur Enerjisi'nden yararlanıp O'nun birer uzantısı durumundadırlar. Ayrıca insanlar ve diğer tüm canlıların fizyolojik olarak büyümeleri ve çoğalmaları da evrendeki yaşamın esas kaynağı olan Şuur Enerjisi'nden yararlanmaları suretiyle olur. Aura da, kökeni Şuur Enerjisi olan ve kaba maddi sahaya doğru şuur sahası şeklinde yayılan uzantılarının meydana getirmiş olduğu dinamik bir enerji alanıdır. Beşer tipi insanın şuur sahası incelendiği takdirde, onu meydana getiren süper partiküllerin, yani çok yüksek titreşimli ve o derecede ince maddi parçacıkların varolduğu görülür ve orada belirli ve çok yüksek bir frekans skalası ortaya çıkar. İşte bu, kirlian fotoğraf tekniğiyle tespit edilen veya durugörürler tarafından algılanan beden aurasıdır.

Beden aurasının esas fonksiyonu, beden organizasyonunun devam ettirilmesi için gerekli olan enerjinin transforme olmasını sağlamaktır. Kaynağı fizik ötesi olan bir tesirin frekansı fizik bedende, fiziksel bir harekete dönüşüncüye kadar transformasyon dediğimiz mekanizmalarla değiştirilmesi gerekmektedir ki bu işlem kademe kademe yapılmaktadır. İşte, bu kademelerden biri de fizik bedene en yakın olan aura kuşağıdır.

Auranın meydana getirdiği bu aktivitenin sonucu olarak enerji, süptillik derecesinden bir miktar kaybetmek suretiyle fizik beden dahilindeki sahalara intikal ederek, sınırlanmış bir ortamda elektrik diyebileceğimiz tesir akımına dönüşmekte ve bu transformasyon olayı fizik bir hareket meydana gelinceye kadar devam etmektedir. Şunu da ilaveten belirtelim ki, bütün bu transformasyon zincirinde, fizik beden dahilindeki tesir alanlarında meydana

gelen enerji değişimleri, diğer bir transformasyon kademesi olan bedenın sinir sisteminde meydana gelmekte ve bu tesirler söz konusu transformasyondan sonra süptillik derecesinden bir miktar daha kaybederek devam etmektedir. Özel ve istisnai durumlarda, söz konusu enerji değişimleri daha lokal durumda bulunan organ gruplarını da direkt alakadar etmektedir. Bu seviyede meydana getirilen enerji transformasyonu da organlara has tesir düzenleyici zarf ile olmaktadır. Sağlıklı olmanın şartlarından biri de bu transformasyon zincirinde enerjinin bir kayba uğramadan veya olabilecek en az kayba uğrayarak yoluna devam edebilmesidir. Kişinin bu konuda yapabileceği en iyi iş, aura seviyesinde birikmiş düşük titreşimli enerji

partiküllerinin temizlenmesini sağlamaktır. Ayrıca bedenın gerçek dengesini oluşturan, onun fiziksel yapısının titreşimleri olduğu için söz konusu dengedeki bir aksaklık şuur titreşimlerinin beden tarafından layıkıyla toplanmasına engel olur. Örneğin, merkezi sinir sisteminin organlarından biri olan beyin mekanizmasındaki enerji transformasyonlarında meydana gelecek en ufak bir sapma bile deliliğe sebebiyet verir.

Auranın fizik bedenden çevreye yayılan ve özellikle de çevreden fizik bedene ulaşan tesirler bakımından aynı derecede önemli işlevleri vardır, ki bu da esas itibarıyla fizik bedenın çevresel tesirlere karşı korunmasıyla ilgilidir. Auranın bu maksatla bir süzgeç gibi filtre ettiği tesirler, yine beden

organizasyonunun devam ettirilmesi için gerekli ve onunla ilgili olan tesir gruplarıdır. Bu filtrasyon işlevi de belirli kategorilerdeki tesirlerin yumuşatılması tarzında düşünülmelidir. Bundan dolayı auranın bedenın çeşitli bölgelerindeki özellikleri ve yoğunluğu değişiktir. Bu da esasen aura dahilindeki mevcudun dış tesirlere karşı olan hassasiyetiyle ilgili bir husustur. Dış tesirler aurada önceden yumuşatılmaya, belirli bir enerji seviyesine indirilmeye çalışılmakta fakat bu konuda gördüğü fonksiyon da belirli bir sınıra kadar olmaktadır. Bundan dolayı bu filtrasyon işlemi esnasında auranın yapısında bir değişim olmamakla beraber, enerji depolanması veya

enerji tüketimi tarzında bir fazlalık veya noksanlık ortaya çıkmaktadır, ki bu da organizatör şuur dediğimiz şuur sahasının üstün bir kademesinden gerekli zamanlarda yapılan müdahalelerle düzeltilmekte veya auranın normal işleyiş kanunlarına bağlı olarak zaman içinde ortama yayılarak giderilmektedir. Bedenin esas organizatörü durumunda bulunan şuur, organizatörlük görevini yerine getirirken bu tesir süzgecini kullanmakta, beden yapısına ulaşan tesirleri kendi amacına uygun olarak ayarlayabilmekte, azaltıp çoğaltabilmekte veya çeşitli sentezlerin oluşmasını sağlayabilmektedir.

Auranın oluşumunda, aynı zamanda fizik beden organizasyonunu oluşturan varlıkların tesir bileşikleri de rol oynadığı için bu alanın varlığının temeli bir yönden de fizik bedenın kendisine dayanmaktadır. Bundan dolayı aura ve fizik bedenın sınırları birbirinden kesin çizgilerle ayrılmış olmayıp, birbiri içinde kaynaşmış şekilde faaliyet gösteren ikili bir yapı söz konusudur. □

KAYNAKLAR:

- Sadıklar Planı *Ruhsal Tebliğler*, 3. Baskı, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul, 2010.
 Dean, I. Radin, *Bilinmeyen Gücümüz*, Çev: Kemal Budak, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul, 2005.
 Uzaylı Öğretmen Ashtar Sheran'dan *Dünyahlara Bildiriler*, Çev: Yavuz Keskin, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul, 1991.
 Bilyay Vakfına ait çeşitli ruhsal tebliğ metinleri.

Duyularla Doğrulanın Dünya: Pozitivizm ve Teknoloji Doğrultusunda Us ve Varlık Durumuna Bakışlar

Aytuğ A. Şentürk

1. Bölüm

“Dünyada varolanın ‘var’i, insandır.”

“Hiç, varolanın olduğu gibi açığa çıkmasının insan varolması için olanaklı kılınmasıdır.”

Martin Heidegger

Varlık Durumunda Modern Bir Uğrak: Yanlış Tanıma

NESNENİN kültürel bir unsur olarak ayrımsanması, onun bir cisim olarak verilen fiziki özelliklerinden bağımsız olarak diğer nesnelere ayrılan anlam farklılıklarının belirlenmesinde asıl etkidir. Sosyo-kültürel bir unsur olarak fizik nesne tek başına, tinsel açıdan kendi yerini ve konumunu belirleyebilecek bir işleve sahip değildir. Bilginin anlam dışı herhangi bir karakteristiği var ise bunun tefrik edilmesi de, bizzat nesneye muhatap olan varlığın mevcudiyetini gerektirir ve herhangi bir cismin kendisi algıdan bağımsız olarak bir nitelendirmeye konu olmaz. Söz konusu nesnenin işlevine ortamı oluşturan unsur olarak kültür ise, kaynağı olan insanı, etkilenen nesneyi ve tüm o süreçleri kapsayan bir sistem içinde *görünüşe gelen* bir olgudur.¹ Başka deyişle, nesnelere cisim olarak farklılıkları değil, kültürel formları esastır. Nitekim benzer şekilde herhangi bir duyunun kendisine ilişkin anlamı kazanabilmesi de kültür ve toplum tarafından belirlenir.² Verili bir kültürel olgu, sadece buna ilişkin bir değere bakmanın ötesinde, onu ortaya koyan psikik varlığın da katılımıyla ilgili bir bilgidir. Zira belirli ölçüler dahilinde, herhangi bir duyunun gerçekten insan duyumu olması da, insana mal olması örneğin, gözün insan gözü haline gelmesi “onun, insan için insan tarafından yapılan bir nesnenin ‘duyumun nesnesi’ haline gelmesi ile mümkün olmuştur.”³

Akıl olgusal düşüncenin dışına çıktığı halde, aynı zamanda kendi sınırlarının

tespiti işlevini de gösterebilir. Bu tefrik işlemi içerisinde bilgi nesnesinin kaynağı ve onun bilme olanaklarının belirlenmesi de söz konusu olmaktadır. Nitekim aklın kendisinde bulunanla, nesneye ilişkin olanın tefrik edilmesiyle, “şey niteliklerinin” yeni bir kategori dahilinde düşünülmesi sonucunda, bilgilerin karşılaştırılıp onlara değer biçme işi ortaya konulabilmektedir.⁴ İşlevsel bakımdan belirli düzeye kadar sindirilmiş bir ayrımlaşma içeren modern toplumlarda, kitle kültürü dışındaki insani olan diğer kültürel kavrayışlar ve kültürün kendisi, sanki parçalanmış ve anlamını yitirmiş gibidir. Aslında farklı disiplinler ya da bilimsel dallarda ortaya çıkan -örneğin, sosyolojik bakımdan çalışmanın, kent yaşamının, bilgi türlerinin, ailenin, dini inançların vb.- atomizasyon ve bireyselleşme *müşterek bir kültürel prototipin yetersiz kalmasına neden olmuştur.*⁵ Ne var ki, kültürün aslında farklılaşan sosyal sistemler arasında köprü kurma, onları biçimlendirme ve özelleştirme işlevi göstermesi de söz konusudur.⁶ Öte yandan bir kültür biliminin araştırma konusu ya da “nesne”si; içindeki tünel anlamdan soyutlanamayacak olan ve bununla birlikte nesnelleştirilmeye çalışan bir kültürel unsur ya da kavrayıştır. Örneğin, kültür sosyolojisi bakımından ontolojik problemlerin değerlendirilme şekli, kendi olgularının doğası ve sınırları ve bizzat bunlara ilişkin sınır kaymalarının -başka disiplinlerin alanına tedahül etmesi- incelenmesine bağlıdır.⁷

Nitekim insan eyleminin bir nesnesi olan teknik ve teknolojiyi ele almak gerekirse bunlar basit bir biçimde insan gerçeğinden, insandan, yani

onu ortaya koyan psişik varlıktan ayrıştırılabilecek unsurlar değildirler. Bir bakıma, teknik olgu insanı insan yapan olgulardan biridir. Çünkü öyle ki, teknik sayesinde insan kendi duyumunun gerçek nesnesini bulabilmiş ve onunla girdiği etkileşim sonucu dış dünyada duyusunun ve işlevlerinin yapısını ve yerini belirleyebilmiştir. Bu yaklaşım, aynı zamanda zihinsel kategorilerin dış dünyadaki olgudan yola çıkarak belirlendiğine ilişkin maddeci bir varsayımın temelini oluşturmaktadır. Bununla birlikte, nesne ve insan arasındaki ilişki sürekli ve kalıcı olmadığından, nesne ile reel olan ilişki kesildiğinde duysal algıda nesne artık "orada olmayan" bir şeydir; öte yandan onun gelip geçiciliği ya da kalıcılığı ise bilinç akışında artık sabitleşmiştir. Bu nedenle Cassirer'e göre, gerçeklik bir yönden nesnel, öbür taraftan ise, kişisel olarak kavranmaktadır. Söz konusu kavrayış bugünkü duysal kavrayış nedeniyle kendini bir düalizm içinde ikili olarak gösterir. Duysal algılama yoluyla bize taşınan yönü, aslında öznel/kişisel olarak kalırken, nesnel yönü, “...çeşitli bakış açıları içinde zihne giren ve kalıcılık kazanan izleridir.”⁸ Bu ifade, İngiliz filozof Berkeley'nin yaklaşımı ile ilişkilendirildiğinde, nesnenin varolmasının, bir bakıma onun algılanması olduğu ve bu bağlamda zihnin algılaması olmadan maddenin bir geçerliliği olmadığı, yine onun tarafından savunulmuştur. Bununla birlikte, dış dünyanın gerçekliği de salt bir kuruntu değildir ve burada vurgulanması gereken önemli bir nokta olarak, yine Berkeley'e göre, *Tanın gerçekliği böyle görmemizi istemiştir.*⁹

Batı kültürü yukarıda verildiği bağlamda ele alınırsa, söz konusu kavrayışın Batı metafiziğinin felsefi anlamdaki kurgusu içerisinde ve de özellikle antik çağda Platon'un yaklaşımlarında cisimleşen yapısında, *oluş ve değişim dünyasının temelinde bir sanı olduğu* ve de hakikatin, bu sanı ya da yanılısaların ötesindeki anlamı içerisinde düşünülmesi öngörülmektedir. Dolayısıyla metafizik, felsefi anlamı içerisinde, değişimin ardındaki değişmeyen temelin "varolanın, varolan olarak" yeniden ele geçirilmesi etkinliği

olarak düşünülür.¹⁰ Fakat asli olan Varlık hakikatinin temeli olarak onun ziyadesiyle, *varolanların özüne indirgenmesi nedeniyle*, belirli bir görüşe göre, düşünmenin de bir çıkış yapması ya da yükselmesi değil, düşüşü başlamıştır. Felsefi anlamıyla metafiziğin temelinde, bir bakıma teolojik bir kaygıyla, varolanın asli temeli olarak Tanrı ile bağlantı kurma çabası, başka deyişle Tanrısal oluşun, varolan içerisinde aranması nedeniyle her şeyin nedeni ve Varlığın nedeni üzerine bu yolla odaklanma gayreti," "Varolanın, Varlığın kendisi olarak

yanılsamalı bir biçimde kavranışının ortaya çıkmasına neden olmuştur.”¹¹

Bir bakıma her şeyde, her oluşta teolojik bir köken bulma çabası idealizm bakımından anlaşılır olsa da, gerçekliğin fiziğin ötesindeki boyutlarının bile daha çok eşya olarak varolan ve “şey” temelinde anlaşılmaya çalışılması gibi, ironik ve yanıltıcı bir tutuma da kapı aralamıştır. Oysa bir taraftan, “tefrik etme” (ayırt etme) açısından bazı özel durumlarda da Varlığın, varolandan farkının anlaşılması, varlığın “nedeni” yerine “onun anlamı olarak ‘nasıl’ın anlaşılması” da gerekmektedir. Yanısıra, Varlığın olagelişinin ve yapıp etmelerinin de “kendinde nedeni” üzerinde odaklanmak ve bu anlamda dünyevi oluşun, bir bakıma “seküler” işlev ve yapısının da anlaşılması gerekmekte, daha doğrusu, özellikle günümüz insanı açısından gereksinim duyulmaktadır. Bir bakıma güncel bir örnek olarak, yoğun bir sıklıkta ortaya çıkan *vicdan ve düşünce özgürlüğü olarak laiklik ve sekülerlik* ile giderek dini bir yönseme kazanan siyasi süreçler arasındaki mücadelenin de özünde bu kavramsal ilişkiler yatmaktadır. Bizler için *görünüşe gelmiş ve kendini göstermiş olandan başka bir Varlık* durumunun düşünülmesi, dünyevi gerçeğin egemen olduğu güncel anlayışta ve belki hakiki olarak da mümkün değildir. Ancak bu görünüşün yalnızca gözlem değil, fizik ötesi yaklaşımda içerilen temaşa etmek gibi bir anlamı da bulunmaktadır. Dolayısıyla bu, yalnızca gözlem anlamında değil, içsel bir algılama ya da sıklıkla ifade edildiği gibi, “altıncı duyu” kavranışının da gösterdiği gibi bir başka düzey içerisinde anlaşılabilir tinsel bir karakter de gösterebilir.

Bu bakımdan altıncı duyu gibi paranormal olayların incelenmesi için pozitivistten çok, orijinal adıyla “tin bilimleri” (Alm: Geisteswissenschaft) ya da “kültür bilimleri” olarak ifade edilen disiplin daha uygun açılımlar sağlayabilecektir.

Modern çağ, insanın bir bakıma tutunumlu olarak kendilerini gösteren yansımalar aracılığı ile bir yanılsama içerisinde, “modern anlamdaki tezahür ile çerçevelenmiş tutarlı bir bütün olarak algılanmasıyla” ilgili bir dizi farklı yorumu bir araya getirmektedir. Bu yorumlar genellikle, daha ziyade ampirik bir algılama çerçevesinde tartışılmaktadır. Bir bakıma, insan varlığının fiziksel plandaki görüntü içindeki tanıklığı, onun *pozitif duyumsal imajının* tarafsız ve nesnel değil, *özduyumsal* bir kategoriye ait olduğunu da hatırlatmaktadır. Yanısıra bu durum, aynı zamanda insanın kendi öz yansımasında meydana gelen pozitif bir kırılmaya götüren bir işlev içerisinde ortaya çıkmaktadır. Örneğin, fiziki planda, aynadaki tezahür ya da toplumsal yansımada ve hiper-gerçeklikte ortaya çıkan, kendi kendisinin temsili gibi *farklılaşan* realiteler insanı bir *yanlış tanıma** (İng: Misrecognition) sürecine de götürmektedir. Yalnız bu

* *Yanlış tanıma*: Günümüzde öznenin kendi benliğinin koşullarını kavrayışında zaten bir yetersizlik vardır. Bu nedenle tahayyül edilen (imgesel) benlik, öznenin kendi eylemlerinin başlatıcısı olduğuna hükmetmesini sağlayan bir yanlış tanıma temelinde varolabilmektedir. Yanlış tanıma modern öznenin gerçek dünyayı bir sanal gerçeklik olarak algılayıp kurmasında da işlevseldir diyebiliriz. Bu bağlamda modern özne, yanlış tanıma içinde kendisini işgal ettiği yere yerleştiren belirleyicileri unutmakta ve ancak bu yolla kendi edimlerinin failiymişçesine toplumsala yerleşmektedir.

sürecin, hakikatin/doğrunun ortaya çıkmasında önemli bir aracılık rolü üstlendiği savunulmaktadır. Hatta Fransız düşünür Althusser, bireyin ideolojik yanlış tanıma dolayımında kurulduğunu belirtmektedir. Yanlış tanıma sürecinde, aslında öyle olmamasına karşın, *birey kendi hareketlerinin başlatıcısı ve hakiki faili olduğuna inanmaktadır*. Bunun da ötesinde, yanlış tanıma toplumsala yayılarak, özneler arası

özel bir ilişkinin yapılaştırılması söz konusudur.¹³ Bu dizge içerisinde insanın, bizzat kendi bakışı bile, kendisini eylemlerinin başlatıcısı olarak yanlış tanınmasında etkindir. Söz konusu işlev içerisinde tezahür eden bakış, bazı açılardan yabancı bir antite biçiminde, birçok durumda kendimizi nasıl gördüğümüzü de belirlemesine rağmen mesela, aynadan insana dönmekte olan görünmez bakış gibi unsurlar (kendi kendisini bir özdeşlik

tanıma ve öznenin kendini tanıması bağlamında çok yönlü ve toplumsal bir nitelik kazanır.¹² Yanlış tanıma, bu anlamda zorunlu bir uğrak olarak görünmektedir. Burada öznenin yapısında salt hayali bir unsurun ya da tümel bir yanlışlığın varlığından ziyade, sanallık anlamında farklı bir oluşum gündeme gelmektedir. Öznenin “gerçeklikten kopuk bir hayal olarak değil de, gerçekliğin farklı bir kavranış biçimine karşılık gelen” gerçeklik ile

içerisinde kişinin görüşünde gizleyen), aynı zamanda görünür oluşumuzun da bir işlevidir. Öte yandan, *görünüşe gelen* olarak insanın tezahürü hem fiziksel planda hem de fizik ötesi bir bakış dahilinde düşünülebilir. Bu bağlamda yanlış tanımanın esası da bir düzeyde, Varlığın varolan formunda şeyselleşmiş (eşya dizgesi gibi) bir biçimde düşünülmesine kadar geri götürülebilir. Ancak çağdaş insanın bir kaygısı da, seküler anlamda

içinde bulunulan fizik evrenden ya da kozmostan bağımsız olarak, insani eylemin otantik hareket ve gayesinin sorgulanması gibi -eğer böyle bir şey mümkün ise- bir anlam formunda da kendini göstermektedir.

Yukarıda belirtilen perspektif içerisinde, insan görebildiği kadarıyla hatta belki daha da fazlasıyla böylece, *görülme*de. Ancak bu durum, Varlık'ın bir varolan içerisinde kendini göstermesi kadar, 20.yüzyılın önemli düşünürü Heidegger'in terimleriyle aynı zamanda gizlemesi olarak da tezahür eder. Kendini bu bakış ile

göremediğimiz unsur, onda kimlik ve imaj arasındaki ilişkiyi yöneten bir toplumsal ilişkiler şebekesinin varlığıdır. Bu anlamda, Lacan'a bağlı çözümlemede, söz konusu bakış ve görünüm, kişinin benliğinin (belki kendiliğinin) nesnel bir görünüşü değildir.¹⁴

Beşeriyet olarak sosyo-psikolojik ve kültürel yönden ortaya çıkan bir "yanlış tanıma" nedeniyle -kendimizi olduğumuz biçimiyle algılayamadığımız ve benliğin günümüzde doruklaştırılması bakımından- bir insanın hakikatle karşılaşmasını her

ilişkilendiren insan, belki bu öteki imajda (aynı zamanda imajının dolayımında) gerçek kendisine de yabancılaşmaktadır. Çünkü yansıma da kusurlu ve menfi anlamda *sanaldır*. Görünüşün içinde gizlenen bir insan özü, öznel bakışın nesnel açıdan tutulması (İng: Eclipse) bakımından bir ölçüde saklıdır. Bu yansımada asıl

zaman çok olağanüstü bir dizi olayla ilişkilendirmeyi de uygun görmekteyiz, sanki gerçek orada ya da burada bir yerlerde değilmiş gibi. Oysa gerçek, burada belki de hemen yanı başımızda ya da bu duvarların hemen arkasında uzanmakta ya da hiper-gerçeklik içerisinde de tezahür etmekte olabilir. Ancak bugün toplumsaldan alınan

yansıma ne ölçüde güvenilirdir? Burada günümüzün en etkin medyasından biri olarak örneğin, televizyona bir göz atmak gerekirse; işte, her şey önümüzdeki bir reklamda söz konusu olan bir arabayla yaşanacak keyifli sürüm için şeyleştirilmiş ve de araçlaştırılmıştır. Aile, mutluluk, sevgi vb. doğru bir biçimde yaşanabilmesi için bir araç olarak düşünülür gibidir. Sanki o gün, yalnızca bunun için yaşamaktadır. Artık bu otomobil nereye gidiyor, arabadan indikten sonra neler yapılacak; ancak araçsal açıdan anlam taşır. Her şey o arabayla yapılacak -kendisi postmodern yaşamın bir fragmanı olan- keyifli bir sürüş için ve bunun gerçekleşmesi de, bir an içinde her şeyin sona ermesi, o kadar. Belki gündelik söylemde pek çokları için bu, sadece bir reklam ve nasılsa öyle bir aile yok, burada gördüklerimiz de, sadece herhangi bir şeyi temsil eden hayali görüntülerden ibarettir. Oysa bir bilinç olarak bakıldığında bu iletişimin de bir gerçeği (medyatik bir gerçek) ya da gerçeklik içinde bir yeri ve insanların dünyasında karşılık geldiği bir düşünce var ve bu da gerçeğin ve de belki de dahası, fazlasıyla hiper-gerçeğin bir ürünü ve görünümüdür. Aynı süreç içerisinde örneğin, tüketim toplumu bağlamında, hakim olan karakteristikler de belirlenmektedir.

Yaşama dünyası (Alm: Lebenswelt) ya da insan dünyası için belirli bir olgudaki farklılaşma, bunun yeni ve henüz bilinmeyen bir yapı ya da işlev göstermesi olarak ortaya çıkmaktadır. Bu olgulardaki değişimin bilimsel incelemesi, doğabilimsel incelemelerde olduğu gibi kesin, değişmez ve yasali ilkelerden çok, genel bilginin

göreliliğini üzerinde durur. Bu bağlamda sosyo-kültürel unsurlar olan ve iki yüzyıl öncesinde var olmayan moda, müzik, sinema, yaşama tarzı vs. gibi toplum ve kültür olguları, bugün gündelik yaşamda merkezi bir yer kazanmıştır.¹⁵ Bu popüler kültür olguları, öte yandan toplumsal olmanın yanı sıra bireyin (post) modern yaşamı deneyimlemesinde oldukça vurgulu anlamlar taşıyabilmekte ve bu unsurların incelenmesi kültür sosyolojisinin alanına girmektedir. Artık sosyo-kültürel dünya tasarımı ve zihinsel inşa süreci toplumbilimsel bir anlamda içerilen kültürel bir bağlamda, bireysel bilincin hiper-gerçeklikle temasını da işaret eder. Günümüz için yaşanan bir deneyim olarak mesela, bazen izlediğiniz bir filmin parçası oluverirsiniz çünkü olaylar ve kişiler gündelik realiteden daha gerçek gibi algılanmış ya da duyumsanmıştır, işte o zaman olan şey bir sarılımdır (İng: Immersion). ** Hayatta bizler de, adeta gerçekte görmediğimiz, ancak olayların ve nesnelerin arkasında gizlenen, yazılı olmayan bir senaryoya göre oynuyoruz. İşte o senaryo, mesela bir filmde ya da romanda bize gösterildiğinde gerçekliğin bir başka boyutuyla karşılaşırız ve işte o anda bu, realiteden daha gerçek gibi gelir bizlere, yani *hiper-gerçek olarak kendini gösterir*, daha hayali bir biçimde değil

** *Sarılım*: Teknolojik anlamdaki Sanal Gerçekliğe (SG) ait bir özellik olmakla birlikte burada sosyo-kültürel bağlamda değerlendirilmiştir. Teknolojik anlamında genellikle kullanıcının tüm duyularının sanal gerçeklik teknolojisi ile sarmalanması ve hatta içinde bulunduğu gerçekliğin adeta beden ve dünya değil, ancak bilgisayar aracılığı ile yaratılan siber-uzay olması durumu. Ancak sanallık da yalnızca teknolojik yapı boyunca değil aynı zamanda sosyo-kültürel temelde de oluşmaktadır.

ve işte, bu bir yanılsama ve gerçeklik oyunudur. Burada anlaşılması gereken bunun sadece bir reklam olmadığı ve pek çokları için hayatın sanrısız bir gerçeği olduğudur. Birçokları için arabanın durduğu yerde neyle isimlendirirsen o şeyle dolan bir “boşluk” ortaya çıkmaktadır. O, gerçekte isim verilemeyen bir şeydir ve hayatımızın içindeki hiper-gerçekliğin uzantısıdır. O arabanın nereye gittiğinin gerçeği de budur, gerçekte o araba hiçbir yere gitmemektedir ya da hiç-bir-yere gitmektedir. Araba hiç-bir-yere gidiyor ama peki ya bizler, bu hiper-gerçekliğin içinde biz, nereye gidiyoruz?

Felsefi açıdan Hiç'i düşünelim mesela, özne-nesne ilişkileri ile açıklanamayan ileri bir boyut olarak, anlaşılabilirdiği kadarıyla bu duyumsama bilimsel düşüncenin kısmen dışında, ancak neredeyse tamamen felsefi bir etkinlik olarak kendini göstermektedir. Yukarıda sözü edilen yansımalarından farklı olarak, Hiç'ten kaynaklanan korku ya da kaygıdan (Alm: Angst) türeyen öz-yansıma, varlığın derinliklerinden kopup gelen bir deneyimdir. Burada, özellikle Heidegger'in düşüncesindeki gibi bir kaygı yaşantısı, maddenin ve ruhun derinliklerinde karşılaşılabilir bir hadisedir ve tamamen kendine özgü bir deneyim yaşantısıdır. Burada, basitçe insanın bireysel ya da kitlesel olarak herhangi bir şeyden korkması, sıradan gündelik bir korku türü söz konusu edilmemektedir, yani bu bilinen ve olağan korku ya da kaygı türü değildir. Esasında günümüzde adeta travmatik olarak deneyimlenen bu hal içerisinde, yani gerçek korku ve kaygı durumunda adeta; "...varolanın

tümü ortadan kalkar, yok olur. Bütünüyle dayanaksız kaldığımız bu durumda Hiç'i tanırız." Böylece korku ya da kaygı olarak bu yaşantı, dünyevi gerçekliğin sınırlarından Hiç'i ortaya çıkarmaktadır. Heidegger'e göre Hiç Varolmanın (Dasein) korku ve kaygı biçiminde verilen yaşantısında kendini gösterir. Belirli bir görüşe göre ise Hiç mantıksal düşünüşün konusu olmaktan çıkmakta ve yalnızca varolmanın yaşantısında tanınabilmektedir. Büyücü Don Juan'ın çömezi Carlos Castaneda'nın bir hikayesinde olduğu gibi, büyücünün çömezleri olarak derin bir uçuruma atlanırken korku sınırı aşılmakta, üstesinden gelinmekte ve uçurumdan düşerken yok olan Castaneda ve arkadaşları kaygı ve korku ufkuna girip çıkmalarının ardından, başka bir gerçeklik boyutuna taşınmaktadırlar. Bu korku durumuna ilişkin Heidegger'in yaptığı betimleme ise fizikötesi*** bir bağlamın engin ufkunda, adeta bilimsel anlamdaki mantıksal pozitivizmin derin yanılığını gösteren bir biçimde tam olarak, duyusal pozitivist yaklaşımın karşısını işaret etmektedir. Heidegger'e göre varolma, belki daha çok fenomenal realitenin ötesindeki bir nitelik içerisinde "... Hiç'in içine bırakılma demektir. Kendini Hiç'in içerisine bırakan varolma (Alm: Dasein)" hep varolan dünyevi bütünü dışındadır. Varolmanın ötesindeki bu dışarı olma bir tür *aşma* ya da *aşkınlaşma* (Alm: Transendenz, İng: Transcendence) deneyimi olarak betimlenebilir. Heidegger'e göre Hiç, varolmanın karşıtı olmak bir tarafa, "...kökten

*** Fizikötesi derken, sistemleşmiş bir metafizik felsefe değil, yalnızca görünürde fiziği aşan olgulardan bahsediyoruz.

onun özüne aittir” ve “...varolanın olduğu gibi açığa çıkmasının insan varolması için olanaklı kılınmasıdır.” Bu anlamda fiziği aşan realitenin, ilineksel değil, “insan doğasına ait” özsel bir kavram olarak ortaya çıkması söz konusudur. Bununla birlikte “angst” dünyanın hiçlik olarak deneyimlenmesi karşısında duyulan kaygı, endişe ya da bir tür korku olarak tanımlanabilir. Söz konusu betimlemeyi farklı bir biçimde yapan Hegel’de bu hiçliğin insani öznenin bulunduğu noktadan insanlık durumunun ya da insanın kendi öznel gerçeğinin, yine kendisi tarafından soğurulması çağdaş anlamda karanlık bir görünüm oluşturmuştur. Buna göre, Batı felsefesinin en önemli düşünürlerinden Hegel’in 20. yüzyılı hazırlayan büyük dönüşümlerin yaşandığı 19. yy.daki karamsar ifadeleriyle, insanın yine insan tarafından betimlenen karanlık yönüyle ilgili görünüm şöyledir:

“...İşte, bu kapkara gecedir, kendi basitliği içinde her ama her şeyi barındıran bu boş hiçliktir insanoğlu sonsuz bir temsiller ve imgeler zenginliğidir, ancak bunlardan hiçbiri olamaz ki nihayetinde kendisine ait veyahut da elinde mevcut olsun. Bu gece, doğanın tam burada, fantazmagorik temsiller içinde varolan bu içyüzü, saf benlik; kendisini aşarak kendi etrafını kaplayıveren o kapkara gecedir. İçinde, bir yerde kanlı bir baş düşer, başka bir yerde ise ölü gibi bembeyaz bir silüet ansızın peyda olur, düşen başın dibinde yine ansızın bitiverir ve bir anda yok olur.

Bu geceyi görebilmenin tek yolu, insanın gözlerinin içine, korkunç ve dehşetli bir karanlığa dönüşen bu kara geceye dolaysızca bakmaktır.”

(G.W.F. Hegel, *Jenaer Realphilosophie* elyazmaları)

(Devam Edecek)

NOTLAR:

- 1 Lucadou, Wv. *Ruh ve Kaos*. Çev: Veysel Atayman. İçinde V. Atayman, “Çevirmenin ‘Zorunlu’ Önsözü,” İstanbul: Say Yayınları, 2000, s.11.
- 2 Lecktorsky, V. *Özne Nesne Biliş*. Çev: Şükrü Alpagut., İstanbul: Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İkinci Baskı. 1998, s: 269.
- 3 Ön. Ver. Lecktorsky, V. 1998, arka kapak sayfası.
- 4 Köktürk, M. *Kültürün Dünyası, Kültür Felsefesine Giriş*. Ankara: Hece Yayınları, 2006a, s.47.
- 5 Alver, K. ve N. Doğan (Ed.), *Kültür Sosyolojisi İçinde*, M. Köktürk, “Kültür Sosyolojisinin Temel Meseleleri”, Ankara: Hece Yayınları, 2007a, s. 17.
- 6 Pollack, D. Internet: kulsoz.euv-ffo.de/Lehrstull/Lehre/lehre.html.’den aktaran: Köktürk, M., 2007a, s.17
- 7 Ön. Ver. Köktürk, M., 2007a, s.21.
- 8 Cassirer, E. *Der Gegenstand der Kulturwissenschaft*, s.29’dan aktaran, ön. ver, Köktürk, M. 2006a, s.43.
- 9 Saruhan, Ş.C. ve A. Özdemirci. *Bilim, Felsefe ve Metodoloji*. İstanbul: Alkım Yayınevi, 2005. s. 60-61.
- 10 Küçükalp, K. *Batı Metafiziğinin Dekonstrüksiyonu: Heidegger ve Derrida*. İstanbul: Sentez Yayınları, 2008, s.169.
- 11 Ön. Ver. Küçükalp, K. 2008, s.173.
- 12 Dursun, Ç. “Haberde Gerçekliğin İnşa Edilmesi Ne Demektir,” s.48-49 içinde *Haber Hakikat ve İktidar İlişkisi*. Ç. Dursun (Der). Ankara: Elips Kitap, 2004.
- 13 Ön. Ver. Dursun, Ç., 2004, s.48-49.
- 14 Pirnie, I.E. *The Subject of Ideology: The Ontological “Impossibility” of Subjectivity*. Yayımlanmamış Master Tezi. Kanada: University of Manitoba, 2003, s.11-12.
- 15 Köktürk, M. Ön. Ver, 2007a, s.32.

Kuantum Fiziğinin Garip Dünyası

PARANORMAL fenomenleri açıklama denemelerinin bir kısmı Kuantum fiziğinden üretilmiştir. Bunların bir bölümü gözlem teorileridir ki, bunlar hayrete düşürücü bir iddiayı ortaya koyuyorlar: bizlerin her an psikokinezi uyguladığı düşüncesini.

Duyular Dışı Algılama (DDA) nasıl işliyor? Bu sorunun cevabını verebilmek için birçok teori oluşturuldu. Bunlardan bir kısmı hayal sınırlarının da ötesindeydi. Yetmişli yılların ortalarından beri, gün ışığına çıkartılan modellerin içinde en çok hayret uyandıran Obzervasyon Teorileri'dir (Gözlem; Bilimsel İnceleme Teorileri). DDA'nın ardında yatan fiziksel olgulara açıklama getirebilmek amacıyla şu temel sanıdan yola çıkıyorlar: Paranormal olgular temel olarak kuantum olgularına dayanmaktadır. Bu atılım ilk olarak iki fizikçi, Helmut Schmidt ve Evan Harris Walker tarafından geliştirildi. Schmidt'in teorisi, başlangıçta matematiksel bir DDA modeli olarak formüle edilmişti. Bu ilk etapta sınırlı bir derecede fiziksel görüşler içeriyordu ve fizyolojiyi ya da hassasiyet sahiplerinin psikolojisini tamamen gözden geçiriyordu. Buna karşın Walker ise, kendi obzervasyon teorisinde her iki bileşeni (komponent) dikkate alıyordu. Saklı değişkenler için o da yeni bir rol tavsiye ediyor, büyük bir olasılıkla bunların temellerinde de kuantum reaksiyonları bulunuyor. DDA ve psikokineziyi ortaya koyan kapsamlı bir teori oluşturmaya çalışıyor. Böylece şuur ve kuantum fiziğinin garip dünyasına yeni ve değişken bir bakış açısından bakıyor.

Walker'in teorisi bir kuantum modelidir. Onu kaba hatlarıyla kavrayabilmek için kuantum fiziğinin, en azından temel çizgilerini anlamak bir zorunluluktur. Günlük hayatımızdan tanıdığımız nesnelere çoğu, normal büyüklükte algılanmaktadır. Oysa bunlar, milyonlarca atomdan oluşmuştur ve nesne içerisindeki bu atomların davranışı temelde daha küçük olan elektron ve nötronların dengesiz aktivitesine benzemektedir.

“Normal” büyüklükteki nesnelerin davranışları, genelde Newton’un fizik yasalarına uyum göstermektedir; ancak bunlar ışık hızına yaklaştırıldığında tuhaf rölatif etkiler ortaya çıkıyor. Öyleyse dünyanın fiziksel yasalarının bir “bilardo topu nedenselliği” ile benzerlik taşıdığından yola çıkmamız normal bir durumdur. Bir bilardo topu belli bir açı ve uygun bir hız ile duvara isabet ettirildiğinde, her seferinde belli bir açıda yol alır. Ancak bu kopyalama/taklit, kuantum dünyasının atom parçacıkları için geçerli değildir. Bilardo topu yerine, örneğin bir elektronu ele alırsanız ve duvarın yerine atomu yerleştirirseniz, o zaman her vuruş belirsiz bir istikamete yol açardı, elektron atomdan olabildiğince sayısız yönlere açılırdı.

Bu davranışlar, yine de yasalar dışında hareket eden olgular değildir çünkü bir elektronun olası bütün açı yolları (gezingeleri) belirli olası değerlerle ölçülebilir. Çok sayıda elektron arka arkaya, atoma doğru gönderildiğinde, açı yollarının (gezingelerin) her birinin sıklığına göre karşılıklı etkileşimin (interaksiyon) olasılığı belirlenmiş olur, bunlar bir karşılıklı etkileşimden bir diğerine farklılık göstermezler. Böylece kuantum olguları, kesin olan bir sabit öngörülebilirlik içerirler. Bunun anlamı, büyük grupların toplu davranışlarının tahmin edilebilir olduğudur, her bir kuantum belirlenemez olsa dahi. Bu söylenenler her kuantum reaksiyonu için geçerlidir. Psi’ye dair obzervasyon teorisi der ki, psi fenomenlerinin önceden belirlenmesi, sadece tahmini (probabilistik) olabilir ve psi kendi doğasına göre zaten probabilistiktir.

Bu, paranormal fenomenlerin araştırılışında ortaya çıkan pratik sonuçlarla dikkat çekecek kadar örtüşmektedir: Burada da bir deneyin başarılı oluşunda etken olan çıkış noktası, sadece olasılıkların önceden belirlenmesi/bilinmesidir. Bu teori, psi fenomenlerini açıklayabilmenin neden bu kadar zor olduğunu ifade edebilir.

Psi olasılık modelleriyle ilintili olabilir. Fakat bilindiği kadarıyla o, bu ilintiyle birlikte zaman ve mekan sınırlarını aşan bir olgudur. Prekognisyon (önceden bilme) ve telepati büyük bir uzaklığı aşarak, bu özellikleri gözler önüne apaçık sermektedir ve her psi teorisi bunları açıklamak zorundadır. Walker modeli, kuantum reaksiyonlarının bazı aşırı (ekstrem) hayret uyandırıcı hipotez (-sel) özelliklerini psinin hizmetine sunmada latifane bir başarıya ulaşmaktadır.

Saklı Değişkenler

ALBERT EINSTEIN ve başkaları bu fikri araştırırken, genelde kabul gören olası bazı özel faktörlerin yanında, başka faktörlerin de varlığını göz önünde bulunduruyorlar ki, bunlar kuantum sistemini belirlemektedir. Bu ekstra determinize edici faktörlere o, saklı değişkenler ismini verdi. Çünkü bunlar alışlagelen kuantum reaksiyonları içerisinde etkin olan enerji, yoğunluk ve akım gibi kesinlik içerisinde ölçülebilir faktörler değildi. Belirli bir kuantum reaksiyonunda etkin olan faktörlerin değerlerinin bilinmesi şartıyla, EINSTEIN’ın hipotezi böyle, bugüne kadar uygulandığı gibi sadece

statik/durağan/değişmez metotları kullanmak yerine, meydana gelen her bir reaksiyonun belirli formunu önceden belirlemek daha uygun düşer.

Matematikçi ve Fizikçi John S. Bell övgüye değer bir teorik çalışmasında, şayet saklı değişkenler gerçekten varsa, bunların lokal olmaması gerektiğini öne sürdü. Fizikte değişkenler, ancak belli bir zamanda ve tanımlanmış bir yerde oldukları kesinlik içerisinde belirtilebiliyorsa, lokal olarak tanımlanmaktadır. Saptanamaz değişkenler mekan sınırlaması olmaksızın, şaşırtıcı bir biçimde zamanı aşan- kapsayıcı, karşılıklı reaksiyonlar sergiler.

Lokal (saptanabilir) özellikleri olan sistemlerde mümkün olmayan bu tür bir atılım, teorik olarak saptanamaz özelliklere sahip sistemlerde zaman ve mekanın ötesinde karşılıklı etkileşim gösterebilir. Cesaretli bir hipotez, saklı değişkenler teorisinin önde gelen savunucularından David Bohm, kitabı *Wholeness and the Implicate Order*'da (Bütünsellik ve Saklı Düzen), kuantum reaksiyonlarının tümünün, ilke olarak karşılıklı etkileşim aracılığıyla kendi saklı değişkenlerinin vasıtasıyla, zaman ve mekanı aşarak birbirine ulaşabilir olduğunu söylüyor. Bu, Evon Harris Walker'a teorik mekanizmayı getirdi. Mekan ve zamanı aşan/kapsayan özelliklere sahip DDA'yı açıklayabilmek için buna ihtiyacı vardı.

Parapsikoloji önündeki bu fırsatı kaçırmadı ve Retro-PK denilen, zamanı aşan özel bir tür PK'nın (psikokinezi) varlığını tahmin etti. Bunun sıra dışı özellikleri, kuantum fiziksel ölçüm sorunu ile ilişkilendirildiğinde daha iyi anlaşılacaktır. Yirmili-otuzlu yıllarda kuantum fiziği geliştirildiğinde, bugün

dahi bilimsel tartışmaların/çelişkilerin nesnesi olan bir sorun ortaya çıktı: Kuantum fiziğinin ölçüm sorunu. Durum aşağı yukarı şöyle:

Kuantum reaksiyonlarını tarif eden matematiğin yakından incelenmesi şunu getiriyor. Bilardo topları örneğinde gösterildiği gibi, sonuçlar probabilistiktir. Fakat "kuantum-bilardo topu-çarpmasının" iyi düşünülmüş matematiksel niteliğinin anlamı, top pozisyonunun asli ölçümü gerçekleştirilemediği müddetçe tanımlanamaz olmasıdır. İşte tam burada, kuantum dünyasının yasaları sağlıklı insan aklı tarafından izlenemez hale geliyor. Bu durumda hakiki bir ölçüm gerçekleştirilinceye kadar top, mümkün olan tüm açılış yollarında eşzamanlı olarak geri döner! Fizikçilerin, aklını tamamen kaybettikleri izlenimini önlemek için şu anlaşılır kılınmalıdır: Onlar, kuantum sisteminin her bir ölçümü ya da gözlemi altında, gezinmelerden/açılış yollarından geçerli olan, sadece bir tek olasılık olduğu, hipotetik "kuantum bilardo topunun" karmaşık durumunun olası her yöne açılmasının asla mümkün olmadığını belirtiyorlar.

Bir başka analogi, bu bilimsel içeriğin karmaşıklığını anlaşılır kılmak için yardımcı olabilir. Buzdolabının kapı raflarından birisinin içerisine yerleştirilmiş bir yumurta düşünün. Yumurta kuantum sistemini temsil etmektedir (yumurtanın olabileceği olası lokal). Durumlar, yumurtalıktaki çukurların pozisyonlarıyla temsil edilmektedir. Kapalı bulunan buzdolabı kapısı içerisindeki bir yumurtanın pozisyonu (saptaması; lokalliği açısından) belirsizdir. Bu demektir ki, yumurtanın belli bir

yumurtalık çukuru içerisinde yer aldığı iddia edilemez. O, eşzamanlı olarak tüm çukurlarda yer alabilir. Ancak gözlem ve ölçümde bulunabilmek için kapı her açıldığında yumurta orada, asıl yerinde.

Nasıl ki buzdolabı içerisinde ne olup olmadığının araştırılması ve bilinmesi için onu açmak gerekiyorsa, aynı şekilde kuantum sistemlerinin saklı değişkenleri de tespit edilmeli; yoksa kuantum sistemlerinin ölçümler arasındaki durumu, aynı kapalı bir buzdolabı gibi belirsizlik gösterir.

Şuur ve Bilim

PEKİ, bu durumda belirsizlik gösteren kuantum sisteminin kendi olası durumları nasıl teke indirilebilir? Kuantum reaksiyonlarını açıklayan matematiksel terminoloji, birçok öğretici tarafından farklı açılardan ve çeşitli fikirlerle yorumlandı. Niels Bohr tarafından geliştirilmiş olan Kopenhag yorumu şuurlu gözlemciyi, gözlem olayı içerisindeki faktör olarak görüyor ki, o redüksiyona (azaltmaya, basite indirmeye) yol açıyor. Şayet ölçüm şuarsuz bir makine tarafından uygulanacak olsaydı, Kopenhag yorumuna göre, her halükarda sistem, bir varlık tarafından şuurlu olarak gözlemlendiğinde (matematiksel terminolojide ortaya koyulduğu gibi) her olasılık açıktır. Bohr'un konsepti/taslağı insan şuurunu fiziğin çekirdeğiyle/cevheriyle birleştiriyor. O bunu, kuantum durumlarının belirsiz kaos halini belirli bir biçime sokabilen/forma dönüştüren bir gözlemi de mümkün kılınabilir olarak görüyor.

Bu görüş açısından şu soruya çok kısa bir adım kalıyor: En azından ilke olarak, sistemin gözlem altında olacağı konumu, acaba gözlemci kararlaştıramaz mı? Bu durumda, böyle bir aksiyon PK'yi ilgilendirirdi. Bu fikrin test edilebilmesi için bir tür PK hedef sistemi oluşturulması gerekir; bundaki hedef kuantum olgularından oluşmuştur. Gerçekten de, PK deneylerinde sıkça kullanılan olasılık jeneratörleri, olası/tesadüfi kuantum olgularından kaynaklanmaktadır. Çünkü radyoaktif atomların parçalanmasında, bu güçlendirilen atomlar, insanın duyuuları tarafından algılanabilmektedir.

Helmut Schmidt tarafından Retro-PK için bir deney geliştirildi. Onun PK makinesi bir olasılık jeneratörü kullandı. Bunun olası olguları radyoaktif strontium-90 atomlarının kuramsal parçalanmaları sonucu ortaya çıktı. Parçalanmada belirtilen radyoaktif ışığa bir sayaç tarafından ölçüldü, bu ise devrelere bağlıydı. Sayaç radyoaktivite tespit ettiğinde, devreler mümkün iki olasılık durumundan birini üretti. Böylece olasılık jeneratörü, olağanüstü bir beceriyle, iki durum arasında olası bir takas üretti. Sonuçlar yazı tura atmak ile bir benzerlik taşıyor. Schmidt'in olasılık jeneratörü hiçbir dışsal etki olmadan, uzun bir zaman zarfı içerisinde beklendiği gibi, neredeyse tamı tamına yüzde elli "tura" ve yüzde elli "yazı" seçimi üretti. Bu ayrımı iradeli olarak ya da diğer yönde etkileme görevi verilen PK medyumları bir kayma oluşturdu. Bunlar ortalama olarak maksimal yüzde üçe ulaştılar. Bu, ilk bakışta ciddiye almaya değmez gibi geliyor, ancak gerçekleştirilen

on binlerce test göz önünde bulundurulduğunda, ortaya önemli bir fark çıkıyor. Bu tür sonuçların tesadüf eseri ortaya çıkması trilyonda bir olasılıktır.

Bu sonuçların değerlendirilmesinde etken olan bakış açısı, PK'nın sanıldığı gibi enerji sevkiyle özdeş olduğu değil, tersine olası durumları düzenlemek ya da tesadüfi ortaya çıkışları mümkün olduğunca aza indirmektir. Yani sistem ekstra enformasyonlar ediniyor, enerji değil.

Sonuçların Determinize Edilmesi

KOPENHAG açıklamasına göre, kuantum durumu içerisindeki bir redüksiyonun (azaltmanın) ya da duruma göre kolapsın (ani dolaşım bozukluğu) gerçekleştirilebilmesinin şartı, gözlemcinin kolaps oluşturabilme yetisidir, yani öyle ya da böyle önündeki sonucu ölçebilmesidir.

Evan Harris Walker'ın teorisi, gözlemci insan şuuruna Schmidt'in teorisinden çok daha fazla önem vermektedir ve aynı zamanda daha da detaylıdır.

Walker'a göre beyin üç önemli bilgi işlem sistemine sahiptir. Birinci bileşke, şuursuz beyin sistemine uygun düşmektedir, parapsikoloji açısından bu o kadar da ilgi çekici değildir. İkincisi, beyindeki (kimyasal) olaylarla alakalıdır, bunlar şuura enformasyon iletirler. Üçüncü sistem çok daha karmaşıktır. Walker, şuur için önemli olan sınırların kuantum alanında birbiriyle birleştiğini iddia ediyor. Hem de bunu, sırf normal kimyasal süreçlerdeki iletkenlerle gerçekleştiriyor. Çünkü bu çok

kompleks bir “kuantal birleşik birlik” oluşturuyor; bu sebeple onun kompleks bir kuantum durumuna sahip olduğu söylenebilir. İnsan şuuru, Walker'e göre saklı değişkenlerle örtüşüyor, bunlar şuurlu beyin hücrelerini dengeliyor ve bu şekilde kendi beynini kontrol ediyor. Bu bilgi işlem yetisinin bir kısmı, beyin dışındaki kuantum durumlarının belirsiz kolapsını oluşturabilmek için hizmete hazır. Walker buna “irade” diyor, yani arzu edildiği oranda psikokinetik olarak dünyaya etki edebilen ve DDA ile birlikte tüm psi fenomenlerinin kaynağını temsil eden bir modül.

Böylece Walker'e göre “şuur” reeldir, ancak alışlagelen bir fiziksel obje asla değildir ve kendi yetisi sayesinde kuantum sisteminin saklı değişkenlerine tesir edebilir, dünya üzerinde gerçek fiziksel etkiler meydana getirebilir. Ancak Walker'ın yorumu burada, konvensiyonel Kopenhag yorumundan belirgin bir fark göstermektedir. Bu, iradenin aktivitesinin zaman ve mekan sınırlamasına maruz kalmamasıdır. Çünkü o, kuantum sistemlerinin saklı değişkenlerini idare edebilir, yönlendirebilir, etkileyebilir. Buradan nefesleri kesen bir teze geçebiliriz: o da, insanın geçmiş olayları etkileyebileceği olasılığıdır. □

Kaynak: *Phenomene Retsel dieser Welt. Auserirdisches.*

TEBLİĞ

Bilgi Hakkında

ÇOK GERGİN bir yaydan çıkan ok, yayın gerginliği nispetinde uzakta bulunan hedefe doğru hız alır. Okun girişini gerecek kol ne kadar kuvvetli olursa, ok da o kadar uzağa gider. Ama tam hedefine isabet etmesi için bilgiye ihtiyaç vardır. Yani bilgi ve kudret müşterek çalışırsa, o zaman istenilen gayenin gerçekleşmesi mümkün olur. Kudretler diğerleri üzerine tesir yaparak onlardan alacakları ile artarak daha ziyade kudretlenir ve daha büyük önem kazanır.

Kudreti azalan bir makine, yeni bir devre içinde enerjisini birkaç misli artırmak suretiyle daha büyük bir kudret haline geçerek, daha müsait sahalarda faaliyetler gösterir. Şu halde her insan, kendisinde mevcut olan kudretlerin azalmaya yüz tuttuğunu hissedince, onları takviye edici vasıtalara müracaat etmekle yükümlüdür. Yalnız, insanlardaki enerji kolay kolay azalmaz. Bu hususta lüzumlu bilgiye sahip olmayanların bu noksan bilgileri yüzünden kudretlerini iyi kullanamamaları onları böyle bir durumla karşılaştırabilir. Böyle hallerde insanlar kendi kudretlerini daha başka kudretler üzerinde temerküz ettirerek onlardan da istifade etmeleri ve kuvvetlenmeleri lazımdır. Yani bir işe girişen bir insan onda esaslı bir muvaffakiyet elde edemiyorsa, o iş için kendi kudreti kafi gelmiyor demektir. O zaman o, kendisinden daha kuvvetli olanlardan yardım ister. Onların bu yardımlarıyla belirli bir mesafe katettikten sonra, kazandığı hızdan faydalanarak, kendi kudretine güvenerek yalnız başına da yoluna devam edebilir. İnsanlara tembellik, çalışkanlık, hırçınlık vs. hisler ve kudretler devamlı temaslar neticesinde birbirinden geçebilir. Saridir. Mesela, çok hisli bulunan bir çocuğa daha az kudrette bulunan bir arkadaşı refakat etse ve bunlar senelerce beraber bulunsalar, o kabiliyeti noksan olan arkadaşın bundan istifade temin etmesi muhakkaktır. İyi insanlarla dostluk kuranların iyiliğe, fena kişilerle dostluk kuranların da fenalığa yönelmeleri gibi. Şu halde, eksiklerinizi sizden daha yüksek bulunanların muhitlerinden alacağınız kudretlerle tamamlamanız mümkündür. İşte, çok eski zamanlardan beri insanların toplu hayatlarda yaşamak ihtiyacı da bundan ileri gelmiştir. Bu sayede, kabiliyetsiz görünen, kudretlerini göstermeyen bazı şahıslar uzun ve devamlı bir çalışma, yakın ve kuvvetli bir arkadaşlık neticesinde mühim başarılar elde edecek liyakate ermişlerdir. Tek başına iş yapmaya teşebbüs edecek olanların, o iş için lüzumlu olan bütün kudretlerinin yeter derecede olması şarttır. Aksi halde onlar yarı yolda kalmaya mahkumdurlar. Bunun için daha kuvvetli olanların meclislerine devam etmek, onlardan hız almak icap eder.

Civarınızda böyle kaynaklara her zaman tesadüf edersiniz. Onlar işlenmemiş birer madendirlere. Kendilerinde böyle bir kudretin mevcudiyetini de hissetmezler. Siz destikçe onların ışıldayan kudretleri sizin cevherinize eklenecek birer ışıktır.

Çok insanla konuşmak, çok insan sevmek demek budur. Hem onlara yardım elini uzatmak, hem de onlardan size eklenecek kıymetlerden istifadeyi temin etmektir. Bunları yapmak güç olmakla beraber, bu yoldan istifadeyi öğrendikten sonra bu iş kolaylaşır. Her insan grubunun kendine uyan bir muhiti vardır. Bir menfaat duygusu taşımadan yükselmek ve etrafın istifadesi için toplanıp konuşmak ve düşünmek için bugün dünyanızda kaç kişi çalışıyor? Ve böyle bir muhite nerede tesadüf ettiniz? Herkesin, başkasını yalnız maddi ve şahsi menfaatini temin için aramaktan hali kalmamıştır. Yalnız bilgi ve doğrulukla faziletli bir maksat güden insanların meclisleridir ki, kendilerinden çıkan kudretleri başkalarından çıkanlarla birleştirerek yeni kıymetler meydana getirirler. İşte bazen, o kirişi daha

kuvvetle gerebilmek için birkaç kişinin birlikte asıldığını tasavvur ediniz. Bunu çeken ellerin de bir bilgi kaynağına dayandığını farz ediniz. O zaman, okunuz çok uzaklara ve istenilen yere ulaşır. Hayatın kısalığı içinde ilmin bıraktığı eserler, o kısalıkla bir ahenk teşkil etmelidir. Ne olursa olsun, hangi bahse dair bulunursa bulunsun, insan varlığı üzerinde eser bırakan her bilgi, hayatın ebediyeti içinde neticelerini gösterir. Çok şey bilmek, az zamanda çok şey öğrenmek senelerin tasarrufuna imkan verir ki, bunun da çok büyük manaları vardır. Bilgiyi yükseltmek için hiçbir yorgunluk duymadan fedakarlıklarda bulunmak lazım. □

Varlık: Kadri Tarih: 26/10/1948 Derleyen: Dr. Bedri Ruhselman

HABER

Tüyap Kitap Fuarı

30 Ekim - 7 Kasım 2010

Beylikdüzü'nde bulunan Tüyap Fuar ve Kongre Merkezindeki Ruh ve Madde Yayınları standına ve etkinliklerimize tüm kitapseverleri ve okurlarımızı bekliyoruz.

Etkinliklerimiz:

Pozitif Yaşam Uygulamaları ve Regresyon - Tülin ETYEMEZ
Kendini Bilmek ve Uyanış - A. Cemal GÜRSOY

Not: Fuar alanında stant yerimiz Salon 3/103 A'dır. Konferansların tam tarihlerini fuar öncesinde Vakıf Merkezimizden öğrenebilirsiniz.

Tel: 0212.243 18 14

Geçmiş Yaşamların Hatırlanması

Lisa Miller

DR. PAUL DeBELL geçmiş yaşamlarından birinde bir mağara adamı olduğuna inanıyor. Cornell mezunu ak saçlı psikiyatrist gayet nazik ve ciddi görünüyor; bürosunun deri kanape, üstü granit kaplı sehpa şeklindeki o bildik psikiyatrist odası dekoru ise onun bu açıklamasını, özellikle garip hale getiriyor.

Geçmiş yaşamların anılarını hatırlamayı ümit edenleri ipnotize etmekte uzmanlaştıktan sonra New York'un pahalı bir semtinde, özel muayenehane açmış olan Dr. DeBell, daha önceki o bedenlenmede, "İdare ediyordum, ediyordum, ediyordum ki av oldum," diyor. Dr. DeBell geçmiş yaşamların kişinin benlik algısını nasıl değiştirebildiği üstünde duruyor. Örneğin, kendisi 21. yüzyıl Manhattan'ındaki bir psikiyatristten daha fazlası zira bir Tibetli keşişin bedeninde ve de soykırım sırasında yahudi komşularını ele vermeyi reddeden vicdanlı bir Alman'ın bedeninde de bulunmuş olan ebedi bir ruh olduğuna inanıyor.

Tekrardoğuş inancının, "tarihi sizin tarihiniz gibi deneyimlemenize izin veriyor, insan olmanın ne anlama geldiğine dair farklı bir algı veriyor" olduğunu söylüyor.

Winnipeg, Manitoba'dan emekli dil öğretmeni Peter Bostock ise 1880'lerin başlarında Derbyshire, İngiltere'de büyük bir malikaneyi -muhtemelen Chatsworth- idare ettiğini anlattı. Ünlü İngiliz yazar Jane Austen'ı bile şaşırtacak çarpıcı bir kurguyla, o zamanlar malikanenin mutfağında yemek pişiren bir kadın olarak bedenlenmiş ve şu anda eşi olan Jo-Anne'in ruhuna aşık olduğunu düşünmekte. O sırada başka biriyle evli olan Mr. Bostock, hislerini açıklayamamış. "Bir ruhun, tanıdığına rastladığında yaşadığı türden bir çekimi ve tanımayı" paylaştıklarını söyleyen çift, onlar gibi kişi başı 355 Amerikan Doları ödeyen 200 katılımcıyla birlikte, geçen ay Rhinebeck, New York'ta, Amerika'nın tekrardoğuş konusunda önde gelen savunucularından biri olan Dr. Brian Weiss tarafından düzenlenen haftasonu seminerine katılmışlar.

Seminerin ikinci gününde mavi, dingin gözleriyle kartal gibi bakan altmış beş yaşındaki Dr. Weiss, sağlıklı bir öğle yemeği için ara verdiğinde, Batı'da tekrardoğuş konusuna gösterilen ilgi artışı üstünde konuştu. Columbia Üniversitesinde ve Yale Tıp Okulunda eğitim alan Dr. Weiss, 1988'de *Geçmiş Yaşamlar, Ölümsüz Ustalar* adlı kitabını yayınladıktan sonra, tıp çevreleri tarafından sansür edilmişti. Dr. Weiss bu kitapta, Catherine takma adıyla andığı bir hastasının hayatını felç eden fobilerinden ipnoz altında, pek çok geçmiş yaşamı hatırlayarak kurtulması sürecini ayrıntısıyla anlatmaktadır. Kitaptan bir

milyonu aşkın adet satıldı. Şimdi, Dr. Weiss, “Doktorlar bana e-posta yolluyorlar. İtibarları ve kariyerleri hakkında eskisi kadar endişeli değiller. Bunu açıkça konuşabiliyoruz. Ve yalnızca psikiyatrlarla değil, cerrahlarla ve mimarlarla da,” diyor.

Geçen yıl, Din ve Toplum Hayatı üstüne Pew Forum tarafından açıklanan verilere göre, Amerikalıların artık dörtte biri tekrardoğuşa inanıyor (Kadınlar, erkeklere kıyasla; Demokratlar, Cumhuriyetçilere kıyasla daha çok inanmaktalar.) Yakın zamanda Elle dergisinin yaptığı söyleşide Julia Roberts, bir hristiyan olarak yetiştirilmiş olmasına rağmen, “Pek Hindu oldum,” demiş; ünlü oyuncu geçmiş yaşamında bir “köylü devrimci” olduğuna inanıyor.

Mayıs ayında Cannes Film Festivalinde, “Geçmiş Yaşamlarını Hatırlayabilen Boonmee Amca” adlı, tekrardoğuşu konu alan bir Tayland filmi en büyük ödülü kazandı. Filmde ölüm döşegindeki yaşlı bir adam ölüleri de tıpkı yaşayanlar kadar capcanlı ve bir öküz olduğu geçmiş yaşamını da şu anki yaşamı kadar net görmektedir.

Dinsel açıdan insanın doğum, yaşam, ölüm ve yeniden doğum hikayesi Batı’da bin yıldır, nispeten düzdür. Doğdunuz. Yaşadınız. Öldünüz. Yargılanma sonrasında ebediyen cennete (veya cehenneme) gittiniz. Sonsuzluk sondu: temyize izin yoktu.

Ama bir milyar Hindu ve yarım milyar Budist -kadim Yunanları, belirli yahudileri ve birkaç hristiyanı saymıyoruz bile- binlerce yıldır tamamen farklı bir şeye inanmışlardır. Onları, ilahiyatçıların deyimiyle,

döngüsel bir görüştür. Doğarsınız. Yaşarsınız. Ölürsünüz. Ve hiç kimse mükemmel olmadığı için, canınız -herhangi bir mecazi anlamda başka bir mekanda veya kürede değil de tam burada, bu yeryüzünde- tekrar doğar.

Columbia Üniversitesinin ilk Hindu din görevlisi olan Gadadhara Pandit Dasa buna bir “baştan-yapma” adını veriyor; tıpkı yeniden girmeniz gereken bir “kurtarma sınavı” gibi. Sayısı belirli olmayan birçok denemeden sonra, ebedi can, en sonunda kusursuzluğa ulaşır. Ve ancak o zaman can, Hindular’ın mokşa (veya serbestleşme) dediği şeyde, Tanrı ile yaşamaya gider.

Spiritüel mantaliteye sahip Amerikalılar, Beatles’ın 1968’de Hindistan’a gidişlerinden beridir Doğu dinleri ile bir aşk macerası yaşamaktaydılar ama neredeyse bir nesli aşkın bir süredir, tekrardoğuş sınırda veya hatta utanç duyulacak bir inanç olarak kalmıştı.

Geçmiş yaşam terapistleri ve araştırmacıları için bir profesyonel standartlar grubu olan Uluslararası Regresyon Terapisi Kurulu’nun başkanı Janet Cunningham, “Hatırlıyorum da otuz yıl önce, biri tekrardoğuş hakkında bir şey öğrenmek istediye, bir kitapçıya gidip en arka köşedeki ‘Okült’ rafına giderdi,” diyor: “Gizlice bir iş yaparmış gibi.” Artık Doğu arka bahçemizde, her yoga stüdyosunda ve internet üzerinden ulaşılabilir halde.

Aynı zamanda, Batı dinleri de giderek artan sayıda insanı -özellikle genç yetişkinleri- doyurmakta başarısız olmakta. Çoğu hristiyan ve yahudi olarak yetiştirilmiş kolej öğrencileriyle görüşen Mr. Dasa, onların “maneviyat veya din fikrinden vazgeçmiş

olmadıklarını... yetiştirildikleri dogmadan bıktıklarını” söylemekte. 2008 Amerikan Dinsel Kimlik Taramasında, Amerikalıların yüzde 15’i herhangi bir dinsel gelenekle bağlantıda olmadıklarını ifade etmiş; bu rakam 1990’daki rakamın iki katı.

Boston Üniversitesinde din profesörü ve *Tanın Tek Değil: Dünyayı Yöneten Sekiz Rakip Din* adlı kitabın yazarı olan Stephen Prothero, Doğulu dinsel uygulamalara yönelik Batılı ilgiyi incelemiş ve tekrardoğuşa duyulan ilginin, Amerikalıların görece refahı ile ilişkili olduğunu önermekte. İyimserlikleri ve maddi başarılarıyla modern Amerikalıların, tekrardoğuşu, ebediyeti bir gün daha ertleme şansı olarak gördüklerini söyleyen Prothero, “Tekrardoğuş öldüğünüzü hiç söylemek zorunda kalmamak demektir,” diyor.

Tekrardoğuş inancının popüler tedarikçileri bugünlerde, keşişler veya ilahiyatçılar değil de terapistler: akıldışı inancı doğrulayan, bilim ile din arasındaki araçlar.

Dr. Weiss, geleneksel bir terapi ortamında geçmiş yaşamlara rastlamayı beklemeyen bir tıp doktoru olduğunu vurguluyor. (“Guru değilim, profesörüm,” diyor.) Kitabında anlattığı hastası Catherine’in ipnoz altındayken, uydurup icat etmesine imkan olmayan ve tarihsel açıdan doğru olan ayrıntularla pek çok dönemi ve mekanı hatırlayışını anlatıyor.

İpnozla regresyon yöntemini eleştirenler ise hastaların böyle vizyonlarını bilimsel açıdan şüpheli görmekteler. Virginia Üniversitesinde, geçmiş yaşam anlatılarını inceleyen çocuk psikiyatristi Dr. Jim Tucker, “Yine de, zihin boşlukları doldurur,” diyor ve ekliyor: “Bu vizyonların rüyalardan ne farkı var, asıl mesele bu.” Yine de Dr. Weiss’in itibarlı geçmişi ve başlangıçta kuşkucu oluşu, aksi takdirde konudan uzak durabilecek insanlara inanç kapısını açmakta.

Harlem’de yaşayan ve annesinin ölümünün ardından tuttuğu yaşla başa çıkabilmek için Dr. DeBell’e başvuran (adını vermek istemeyen) kırk yedi

yaşındaki bir kadın, “Yeni Çağcı tiplerden değilim,” diyor, “Annemin ölüm tarzına gerçekten ama gerçekten çok öfkelenmişim. Hani neredeyse şahsıma aldım. Bu korkunç şey benim ailemin başına nasıl gelebilirdi? Çok iyi bir insandım.” Geleneksel konuşma terapisi yaptıkları iki seanstan sonra Dr. DeBell onu ipnotize etmiş ve kadın, geçmiş yaşam anılarını keşfetmişti. Birinde, Amalfi Sahili boyunca kumaş satan bir İtalyan tüccardı; diğerinde, Afrikalı bir lokman hekim, bir diğerinde ise hastalara yardım eden, özgür bırakılmış New Orleans’lı bir köleydi. Bu derin dalışın “çok yardımcı” olduğunu söylüyor. Yaşamına –ve de annesinin ölümüne- dair daha geniş bir bakış açısı edinmiş: “Daha huzurlu hissettim kendimi. Annem geldi, benim için harika şeyler yaptı ve yoluna devam etti.”

Freudçuluk sonrası dünyada, geçmiş yaşam terapisinin avantajları çok. Her şeyden önce, hızlı. Bir regresyon seansı genellikle birkaç saat sürüyor ve saatine 100 küsur Amerikan Doları ödeniyor. İpnoz altındayken hasta yönlendirmeli imgelemeyi izliyor. Rhinebeck’teki atölye çalışmasında, Dr. Weiss 200 katılımcıyı meditatif bir duruma sokup, ardından onları beş kapıdan birine girmeye teşvik etti. Kapıların üstünde 1850, 1700, 1500 vb. yıllar vardı (Muhabirinizin tek imgeleyebildiği Vermeer tabloları, rahat mutfaklarda köylüler ve oynaşan burjuvalar oldu.) Dr. Weiss, “Herhangi iyi bir terapist bu teknikleri kullanabilir; bunları bir haftada öğrenebilirsiniz,” diyor.

Klasik psikoanalizde hastalar ebeveynlerinden, çocukluk travmalarından ve rüyalarından söz etmek için doktorlarını haftada

birkaç kez görmek zorundayken, geçmiş yaşam terapistleri sorunların kökenini oluşturan anılara tek seansta erişebileceklerini vaat etmekte. Dr. Weiss duygusal boşalım ve şifanın, neredeyse derhal ortaya çıktığını söylüyor. “Altı ay boyunca güven inşa etmenize gerek yok. Bu, hızlı biçimi.”

Geçmiş yaşam terapistleri arasında, bir geçmiş yaşam anısını “değiştirmek” yoluyla duygusal problemlerin çözülmesi mümkün müdür tartışması yaşanıyor. Örneğin, boğulmak yerine yüzmeyi öğrenmek ya da bir katile öldürücü bir darbe vurmamak. Dr. Weiss bu türden anı manipülasyonuna karşı olduğunu söylüyor: “Anının değişmeden, düzeltilmeden ortaya çıkmasını isterim.” Üstelik, terapistler ipnoz sırasında açığa çıkan bir sahnenin “gerçek” olup olmadığı meselesini bir kenara bırakmış ve “anı” tanımlarını genişletmeye başlamışlar.

IBRT başkanı Dr. Cunningham, “Birkaç bin adet geçmiş yaşam regresyonu yapmışımdır,” diyor ve

ekliyor: “ve bu anıların nereden geldiğini bilmediğimi de söyleyeceğim. Dolayısıyla, ‘tekrardoğuş’ dediğimizde bu bizim tekrar tekrar doğan tek canımız olabilir. Can enerjisinin bir unsuru olabilir. Kolektif bilinçdışı olabilir. Bazı insanların fanteziye kayabildiklerini düşünmekteyim; zihinden gelen bir benzetme veya mecaz söz konusu olabilir.” Hastaların gördükleri şeyler ne olursa olsun,” diye vurguluyor Dr. Cunningham, “bunları açığa çıkartmak şifa verici olabiliyor.”

Yasal bilimin uç sınırlarında, bazı araştırmacılar bilinci ve bilincin bedeninin ötesindeki kalıcılığını incelemekte ısrarlılar. Virginia Üniversitesinde Çocuk ve Aile Psikiyatrisi Kliniğini yöneten Dr. Tucker regresyon terapisi ve terapistleri için pek iyi söz söylememesine rağmen, ancak tekrardoğuş olarak adlandırılacak olan bilimsel incelemesine devam etmeye kendini adanmış durumda. 1960’lardan itibaren başladığı ve iki-yedi yaşları arasında olup, geçmiş yaşamlarını ipnoz yardımı olmaksızın capcanlı hatırlar görünen çocuklar arasından 2000’i aşkın anlatı derlemiştir olan, ustası Dr. Ian Stevenson’un öncül çalışmasını günümüzde Dr. Tucker sürdürüyor.

Dr. Stevenson vaka çalışmalarının büyük bölümünü tekrardoğuşun yaygın olduğu Asya’da yaptı. El yapısı bozuk doğan ve geçmiş yaşamında parmaklarının kesip kopartıldığını hatırlayan bir çocuğun vakası, özellikle ilginç: Dr. Stevenson çocuğun hatırladığı köye gidip böyle bir olayın gerçekleşmiş olduğunu doğrulamış. Geçmiş yaşamlarında 2. Dünya Savaşı sırasında ölen Japon askerleri olduklarını söyleyen ve yerel mutfakları

yerine suşiyi tercih eden Burmalı çocuklar da var.

Dr. Tucker Amerikalı çocukları da inceliyor ve on sekiz aylıkken, kendi (ölmüş) büyükbabası olduğunu söylemeye başlayan küçük bir oğlan vakasına rastlamış: “Çocuk en sonunda büyükbabasının hayatına dair öyle ayrıntılar söyledi ki, anne babası onun bunları normal yollardan öğrenmiş olabileceğinin imkansız olduğunu düşünmekte.” Dr. Tucker, bir bilim ve şifa dergisi olan Explore’a verdiği söyleşide, “Büyükbabasının kızkardeşinin öldürülmüş ve büyükannesinin, hayatının son günlerinde büyükbabasına meyvalı süt yapmak için mutfak robotu kullanmış olduğu gibi ayrıntılar,” diyerek örnekler vermiş.

Dr. Tucker böyle vakaların tekrardoğuşun kanıtı olduğunu söylemiyor ama açık fikirli olmaya devam etmek istiyor. “Beynin ölümünden ve bedeninin ölümünden sonra yaşamaya devam eden ve bir biçimde yeni bir çocuğa bağlanan bir şey olabilir,” diyor ve ekliyor: “Fiziksel evrenden daha fazlasının var olduğuna ikna oldum. Kendi varlığına sahip olan zihin var.” □

Newsweek dergisi din editörü olan yazarın, New York Times’ta yayınlanan makalesinden özetleyerek çeviren: Yasemin Tokath

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

- 05 EKİM Doğal Yaşam ..... Gültekin ÇİLEKAR
 12 EKİM Kadim Şifacılık ..... A. Cemal GÜRSOY
 19 EKİM Değişimler Neyin Habercisi? ..... Alpaslan CEBBAROĞLU
 26 EKİM Ezoterizm ve İnişiyasyon ..... Alparslan SALT

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma Zarfı Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
 Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

- 05 EKİM Kıyam: Şuursal Uyanış ..... Ercüment KAYA
 12 EKİM İnsanlarda, Hayvanlarda ve Bitkilerde Telepati..... Seyhan OKAN
 19 EKİM Paradigma Değişikliklerinde Dejenerasyon
 Olgusunun İşlevi..... Adnan ERSOY
 26 EKİM Kendini Bilmeyen İnsan ..... Günay YALÇIN

Yer: Sağlık-2 Sokağı No: 65/10 Kızılay - ANKARA • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
 email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)

- 12 EKİM Ötelem ..... Nurhan GEVREK
 26 EKİM Kader ve Karma ..... İbrahim BÜKET
 Nusret YILMAZ

Yer: Mustafabey Cad. No: 1/1 Kat: 6 Da: 24 Berki Apt. Alsancak / İzmir
 Tel: (0 232) 464 00 17 • email: irader@superonline.com • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Ekim ayında konferans düzenlenmemiştir.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29
 e-mail: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
 GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

12. Gezegen: Zecharia Sitchin	23 TL
Agarta: Rene Guenon.....	12 TL
Akaşik Kayıtlar: Rudolf Steiner	13 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre.....	5.5 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis.....	11 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi".....	11 TL
Batık Ülke Mu Uyarlığı: H. Stephan Santesson	11 TL
Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak	6 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin	21 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin	6 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann.....	11 TL
Değişime Doğru: Ergün Arıkdal	8 TL
Devre Sonu: Ergün Arıkdal	20 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir.....	19 TL
Doğmadan Önceki Hayatımız: H. Wambach.....	7 TL
Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin	22 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue	25 TL
Enerjiler: John G. Bennett	8 TL
Enerji Beden Hekimliği: Dr. Janine Fontaine.....	9.5 TL
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin.....	21 TL
Enneadlar: Plotinos	16 TL
Eon: Jean E. Charon	11 TL
Eşzamanlılık: Allan CombsMark Holland	10 TL
Evrensel İnsan: Ergün Arıkdal.....	16 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson.....	9 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....	7.5 TL
Gerçek Dünyadan Manzaralar: G. I. Gurdjieff	18.5 TL
Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis	8 TL
Gizli Öğreticilik: Ergün Arıkdal	9 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll	30 TL
Günlük Sofoloji: Jean Yves Pecollo.....	10 TL
Herkes İçin Ötealem Rehberi: G.M. Roberts	13 TL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis	10 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda.....	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yüik.....	8 TL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton.....	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann	14 TL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin.....	22 TL
İlke Hakikat ve Vazife Adamı Ergün Arıkdal.....	7 TL
İnsanın Gerçeği - Kendini Bilmek: P. D. Ouspensky.....	25 TL
İnsanın Kaderi: Edgar Cayce.....	12 TL
İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos.....	9 TL
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier	8 TL
İsis ve Osiris: Plutark	13.5 TL
Kader Sorunu: Leon Denis	13 TL
Karma ve Tekvardoğuş: Dr. H. Motoyama	12 TL
Kartalın Uçuşu: J. Krishnamurti	10 TL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin.....	18 TL
Kendini Bilen Evren: A. Goswami	22 TL
Keops ve Sfenks: Georges Barbarin.....	10 TL
Kozmik Sempati: David Spangler	17 TL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin	19 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulanması: R. Eugene Davis	5.5 TL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett	8.5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre	7 TL
Manyetizm: Ergün Arıkdal	9 TL
Metapsişik Terimler Sözlüğü: Ergün Arıkdal	10 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett.....	8 TL

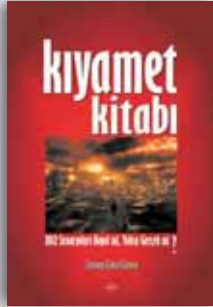
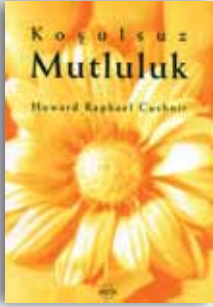
Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokahi	9 TL
Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar: G.I.Gurdjieff	18 TL
Ölüm Sonrası: Colin Wilson	22 TL
Ötealem Deneyleri: Dr. Gary Schwartz	19 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin	9 TL
Pozitif Yaşam: Ergün Arıkdal	19 TL
PsikoRegresyon: Dr. Francesca Rossetti	11 TL
Psikosentez: Will Parfitt	10.5 TL
Ruhsal Alemin Işığı: Silver Birch	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkânları: A. Pauchard.....	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny	10 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny.....	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny	10 TL
Ruhsal Hayatın Değişimi/	
Metamorfoz: Rudolf Steiner.....	8 TL
Ruhsallık Üzerine Denemeler: Ergün Arıkdal.....	8 TL
Rüyalar: Sevdâ Yücesoy	15 TL
Sadıklar Planı "Ruhsal Tebliğler"	25 TL
Sevinç ve Güzellik Alemleri•	
Kader Bilmecesi: A. Pauchard.....	7 TL
Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt.....	30 TL
"Suur" Gerçeğin Araştırılması: P. D. Ouspensky	7.5 TL
Şakra Teorileri: Dr. Hiroshi Motoyama	16 TL
Tarımların ve İnsanların Savaşları: Zecharia Sitchin.....	20 TL
Tarım'ın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben.....	20 TL
Tekvardoğuş 1. Cilt	12 TL
Tekvardoğuş 2. Cilt	13 TL
Tekvardoğuş 3. Cilt	13 TL
Tüm Yönleriyle Medyomluk: Ergün Arıkdal.....	11 TL
Umut Habercileri: Paola Giovetti.....	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski	9 TL
Uzaylı Dostlarımız: Howard Menger.....	9 TL
Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar: John Willner.....	22 TL
Vazife: Dr. Bedri Ruhselman-Ergün Arıkdal.....	9 TL
Vizüalizasyon: Ursula Markham.....	10 TL
Yay ile Ok Atış Sanatında Zen: E. Herrigel	5.5 TL
Yeni Çağ Toptumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölüme Yakın Deneyimler: P.M.H. Awater.....	17 TL
Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner	13 TL
Zaman Başlatken: Zecharia Sitchin	20 TL

*****

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayınlanır).....	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık)	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci).....	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık)	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	40 TL

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı</i> : Murry Hope	12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa</i> : Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl ..	15 TL
<i>Cesur Ruhlar</i> : Robert Schwartz	18 TL
<i>Çılgın Sarkaç</i> : Itzhak Bentov	18 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi</i> : J. V. Belle	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup</i> : Elia Wise	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı</i> : Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Göksel ve Yersel Işıklar</i> : Wilton Kullmann	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer</i> : Zeynep Camat	14 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri</i> : U. Markham	11 TL
<i>Işığın Elleri</i> : Barbara Ann Brennan	23 TL
<i>Kainatın Masalı</i> : Zeynep Zahal Camat	14 TL
<i>Kendinizi Givende Hissedin</i> : William Bloom	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı</i> : Zeynep Zahal Camat	10 TL
<i>Kızılgerili Bilgeliliği</i> : Timothy Freeke	11 TL
<i>Küçük mucizeler</i> : Judith Leventhal	11 TL
<i>Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor</i> : Jonathan Cainer	12 TL
<i>Koşulsuz Mutluluk</i> : H. R. Cushman	12 TL
<i>Mandala</i> : Helga Fiala	18 TL
<i>Masumiyete Dönüş</i> : J. M. Schwartz	16 TL
<i>Mong</i> : Hendrick Vannek	10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi</i> : Robin Norwood	14 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i>	
<i>Kırmak</i> : D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!</i> : Alix Kırsta	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı</i> : M. Mercati	18,5 TL
<i>Zararlı Işıklardan Korunma</i> : W. Kullmann	11 TL

Ege Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Alexander Tekniği</i> : Jonathan Drake	17 TL
<i>Batık Kıta Mu'nun Çocukları</i> : James Churchward	17 TL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol</i> : David Tame	16 TL
<i>Bilinmeyen Jung</i> : Stephan A. Hoeller	15 TL
<i>Bitmemiş Senfoniler</i> : Rosemary Brown	12 TL
<i>Çocuklara Ö. Saygı ve Değerleri Öğretmenin</i>	
<i>100 Yolu</i> : D. Loomans-J. Loomans	19 TL
<i>Frodo'nun Arayışı</i> : Robert Ellwood	15 TL
<i>Geleceğe Ait Kitle Rüyaları</i> : H. Wambach	16 TL
<i>Geleceğin Psikolojisi</i> : Stanislav Grof	18 TL
<i>İmgelemenin İyileştirici Gücü</i> : M. L. Rossman	16 TL
<i>İnsiyeler İçin Astroloji</i> : Papus	10 TL
<i>İyileşmenin Simyası</i> : Dr. Edward-C. Whitmont	16 TL
<i>Kabile Geri Döndü</i> : Janet Cunningham	15 TL
<i>Kalbin Dili</i> : Dr. Paula M. Reeves	15 TL
<i>Kaos</i> : John Briggs-F. David Peat	15 TL
<i>Kayıp Kıta Mu</i> : James Churchward	19 TL
<i>Kutsal Evrim</i> : Edouard Schure	15 TL
<i>Masal Dağı'nın Sırrı</i> : Gündüz Öğüt	10 TL
<i>Mısır'da Ölüm Sonrası Fikri</i> : W. Budge	12 TL
<i>Mısırlıların Kökeni</i> : A. Le Plongeon	14 TL
<i>Nehrin İki Yakası</i> : Gündüz Öğüt	12 TL
<i>New Age (Yeni Çağ)</i> : Lorna St. Aubyn	10 TL
<i>Perilerin Gerçek Dünyası</i> : Dora Van Gelder	12 TL
<i>Psikoyolculuk</i> : John Perkins	10 TL
<i>Psikik Arkeoloji</i> : Stephan A. Schwartz	16 TL
<i>Psikik Korunma</i> : Fadime Emir	15 TL
<i>Psikik Şifacılık</i> : Alfred Stelter	18 TL
<i>Ruhların Kaderi</i> : Michael Newton	22 TL
<i>Ruhsal Şifa</i> : Dora Kunz	16 TL
<i>Rüyalarınızdan Yararlanın</i> : G. Öğüt	14 TL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları</i> : F. Sills	15 TL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i>	
<i>İçin Öneriler</i> : P. Brunton	10 TL
<i>Şafağı Getirenler</i> : Gündüz Öğüt	12 TL
<i>Şakralar ve Enerji Alanları</i> : D. G. Kunz	15 TL
<i>Uyanış</i> : Charles T. Tart	18 TL
<i>Yambaşımızdaki Bilgelik</i>	
Dr. Rachel Naomi Remen	15 TL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi</i> : R. Sheldrake	17 TL
<i>Yönlendirmeli Gevşeme Uygulaması</i>	
<i>Audio CD</i> : Reşat Güner	15 TL
<i>Zamanda Yolculuk</i> : J. H. Brennan	12 TL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i>	
<i>Gevşeme Teknikleri</i> : Reşat Güner	13 TL

Kozmos Yayınları Fiyat Listesi

<i>Sakin Zihne Ulaşmak</i> : Robert Ellwood	10 TL
<i>Güç Noktalarınızı Keşfedin</i> : K. S. Davis	10 TL
<i>Kendi Kendine Gevşeme</i> : Karl O. Steober	10 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com